

Bryssel 19.6.2023
COM(2023) 324 final

2023/0187 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

ylimääräisten lähdeverojen nopeammasta ja turvallisemmasta alentamisesta

{SEC(2023) 243 final} - {SWD(2023) 215 final} - {SWD(2023) 216 final} -
{SWD(2023) 217 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

EU:ssa sijoittajat voivat yleensä joutua maksamaan veroa kahdesti arvopapereiden hallussapidosta saaduista tuloista (eli osakkeiden osingoista ja joukkovelkakirjojen koroista) rajatylittävissä yhteyksissä.

- Ensinnäkin veroja voidaan periä arvopaperien liikkeeseenlaskijan maassa (**lähdemaassa**) arvopapereista saatavista bruttotuloista pidätettävän veron (**lähdevero**) muodossa.
- Toiseksi veroja voidaan periä sijoittajan **asuinmaassa tuloveron** muodossa.

Tämän kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi monet maat ovat sopineet jakavansa verotusoikeudet lähde- ja asuinmaiden välillä allekirjoittamalla kaksinkertaista verotusta koskevia sopimuksia. Sopimusten ehtojen mukaan rajoitetusti verovelvolliseen sijoittajaan saatetaan soveltaa alempaa lähdeverokantaa tai verovapautusta lähdemaassa. Verosopimusten lisäksi jotkin lähdemat ovat tiettyihin politiikkatavoitteisiin pyrkimiseksi ottaneet käyttöön sääntöjä, joissa määrätään alhaisemmista verokannoista tai vapautuksista tietyille rajoitetusti verovelvollisille.

Lähdeveron alennus tai siitä vapautus voidaan myöntää kahdella tavalla. Joko alennettua verokantaa tai vapautusta sovelletaan suoraan osingon tai koron maksamisen yhteydessä (**veron alentaminen tulon lähteellä**) tai ylimääräinen vero palautetaan sijoittajan hakemuksen perusteella (**palautusmenettely**).

Lähdeveromenettelyt, joiden avulla rajoitetusti verovelvolliset sijoittajat voivat hyötyä verosopimuksesta tai kotimaisista eduista, ovat kuitenkin usein **raskaita, kalliita ja pitkiä**, koska eri jäsenvaltioissa on suuria eroja sekä asiakirjoissa, jotka verovelvollisten on toimitettava saadakseen lähdeveron alennuksen, että niiden digitalisaation tasossa. **Lähdeveromenettelyissä** on edelleen **veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten vaara**, mikä johtaa tulonmenetyksiin jäsenvaltioissa. Tästä ovat osoituksena useat veroskandaalit, erityisesti niin kutsutut cum cum- ja cum ex -tapaukset. Tämä johtuu siitä, että verohallinnoilla ei ole käytössään tarkkoja tietoja, koska avoimuus on vähäistä rahoitusketjussa eikä niillä ole tietoa kohde-etuutena oleviin arvopapereihin liittyvistä rahoitusjärjestelyistä.

Palautushakemuksen toimitusmenettelyihin sisältyvät yleensä seuraavat vaiheet ja vaatimukset: verovelvollisen (eli maksujen saajan) on osoitettava, että sen kotipaikka on maassa, jonka kanssa lähdejäsenvaltio on allekirjoittanut verosopimuksen. Tätä varten verovelvollisen on pyydettävä kotipaikkatodistus asuinvaltionsa verohallinnolta. Lisäksi on toimitettava useita lisälomakkeita ja -asiakirjoja lähdemaasta riippuen. Lähdejäsenvaltiot vaativat tyypillisesti EU:ssa todisteen siitä, että verovelvollinen on arvopaperin omistaja ja tulojen saaja, mutta ne voivat vaatia lisäksi kaikenlaisia maksuketjuun liittyviä asiakirjoja tai tiettyjä pankkitositteita (esim. osingon osoittava tosite) ennen ylimääräisen veron palauttamista. Viimeaikaisten ja erittäin merkittävien monimutkaisten petostapausten vuoksi jotkin jäsenvaltiot ovat ottaneet tai ottamassa käyttöön entistä tiukempia asiakirjavaatimuksia osana menettelyjään.

Yksi ilmeisimmistä verotukseen liittyvien väärinkäytösten muodoista ovat tilanteet, joissa verovelvolliset, joilla ei ole oikeutta alhaisempaan lähdeverokantaan, toteuttavat transaktioita (esimerkiksi arvopapereiden lainaksi antaminen tai myynti ja takaisinosto) sellaisten yhteisöjen kanssa, jotka voisivat hyötyä alennetusta lähdeverokannasta (esimerkiksi asiaa koskevan verosopimuksen perusteella tai erityisasemansa vuoksi), jos ne olisivat arvopaperin omistajia, tarkoituksena jakaa säästöt osapuolten kesken.

Tämäntyyppisestä väärinkäytöksestä käytetään myös nimitystä osinkoarbitraasi tai cum cum -järjestely. Toinen väärinkäytöksen muoto ovat cum ex -järjestelyt, joiden avulla voidaan tehdä vilpillisesti useita palautushakemuksia: voitonjakopäivän lähetyvillä tehtävillä tarkoituksellisilla lyhyeksi myyntikäytännöillä pyritään hämärtämään arvopapereiden taloudellisen ja laillisen omistajan suhdetta, jolloin molemmat osapuolet voivat hakea veronpalautuksia, jotka ylittävät lähdeveroasiamiehen alun perin pidättämän lähdeveron määrän.

Nykytilanne ei kannusta rajatylittäviin sijoituksiin EU:ssa, etenkin vähittäissijoittajien osalta: äskettäisessä tutkimuksessa¹ lähes 70 prosenttia vähittäissijoittajista, jotka olisivat oikeutettuja alennettuun lähdeverokantaan, ei pyytänyt sitä. Tärkeimmäksi syyksi mainittiin pitkät, kalliit ja liian monimutkaiset menettelyt, joiden vuoksi 31 prosenttia vastaajista päätti myydä muiden EU-maiden osakkeensa. Tämä on pohjimmiltaan vastoin pääomamarkkinaunionin ja 24. toukokuuta 2023 hyväksytyn vähittäissijoituksia koskevan paketin² tavoitteita ja heikentää koko EU:n markkinoiden kilpailukykyä. Sen lisäksi, että jatkuva petosten tai väärinkäytösten riski vie huomattavia resursseja veroviranomaisilta, sillä on myös kielteinen vaikutus jäsenvaltioiden verotuloihin ja viime kädessä verotuksen oikeudenmukaisuuteen.

Euroopan komissio ja kansainväliset järjestöt ovat vuosikymmenten ajan analysoineet lähdeveromenettelyihin liittyviä tehottomuuksia sekä petosten ja väärinkäytösten riskiä ja pyrkineet puuttumaan niihin. Komissio esitti vuonna 2009 jäsenvaltioille suosituksen lähdeveromenettelyjen yksinkertaistamisesta³. Komissio julkaisi vuonna 2017 lähdeveroa koskevat käytännönsäätö⁴, jossa jäsenvaltioita kehoitettiin vapaaehtoiseen sitoumukseen. Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD) hyväksyi vuonna 2013 kansainvälisellä tasolla Treaty Relief and Compliance Enhancement (TRACE) -täytäntöönpanopaketin, jolla myös pyritään puuttumaan lähdeveromenettelyjen tehottomuuteen.⁵

Vaikka näillä EU:n tason ja kansainvälisillä toimilla on saatu aikaan jonkin verran parannuksia, hankalat lähdeveromenettelyt vähentävät edelleen erityisesti vähittäissijoittajien rajatylittäviä sijoituksia, ovat esteenä hyvin toimiville EU:n pääomamarkkinoille ja ovat

¹ Osinkojen lähdevero, kysely sijoittajille Euroopan unionissa, Better Finance, maaliskuu 2023.

² https://finance.ec.europa.eu/publications/retail-investment-package_en

³ Komission suositus, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, lähdeveron alentamiseen sovellettavista menettelyistä (EUVL L 279, 24.10.2009, s. 8–11).

⁴ Euroopan komissio (2017), Code of conduct on withholding tax, verotuksen ja tulliliiton pääosasto, https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-12/code_of_conduct_on_withholding_tax.pdf.

⁵ OECD (2013), TRACE implementation package for the adoption of the authorised intermediary system: A standardised system for effective withholding tax relief procedures for cross-border portfolio income (<https://www.oecd.org/ctp/exchange-of-tax-information/treatyreliefandcomplianceenhancementtrace.htm>).

omiaan lisäämään petosten ja väärinkäytösten riskiä. Lähdeveromenettelyjen kokonaiskustannusten arvioidaan olevan 6,62 miljardia euroa⁶.

Näistä syistä komissio ilmoitti vuonna 2020 toimintasuunnitelmassa elpymisstrategiaa tukevasta oikeudenmukaisesta ja yksinkertaisesta verotuksesta⁷ ja pääomamarkkinaunionia ihmisille ja yrityksille koskevassa toimintasuunnitelmassa⁸ lähdeveromenettelyjä koskevasta lainsäädäntöaloitteesta. Euroopan parlamentti suhtautui maaliskuussa 2022 myönteisesti oikeudenmukaista ja yksinkertaista verotusta koskevaan toimintasuunnitelmaan ja tuki sen perusteellista täytäntöönpanoa.⁹ Lisäksi Euroopan parlamentti piti erittäin tervetulleena komission aikomusta esittää ehdotus, jolla luodaan yhteinen ja vakiomuotoinen lähdeverojärjestelmä ja siihen liittyvä jäsenvaltioiden verohallintojen välinen tietojenvaihto- ja yhteistyömekanismi.¹⁰ Pääomamarkkinaunionia koskevasta toimintasuunnitelmasta vuonna 2020 päättäessään Euroopan parlamentti korosti tarvetta vähentää rajatylittävien sijoitusten veroesteitä, mukaan lukien menettelyt osinkojen lähdeveron rajat ylittävien palautusten maksamiseksi sijoittajille, myös vähittäissijoittajille.¹¹

Ehdotuksella on kaksi tavoitetta: pääomamarkkinaunionin moitteettoman toiminnan tukeminen helpottamalla rajatylittäviä sijoituksia ja oikeudenmukaisen verotuksen varmistaminen estämällä veropetokset ja verotukseen liittyvät väärinkäytökset.

Jotta tavoitteet voidaan saavuttaa, tällä ehdotuksella otetaan käyttöön tehokkaammat lähdeveromenettelyt ja tarjotaan samalla jäsenvaltioille tarvittavat välineet veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten tehokkaaseen torjuntaan. Ehdotetuilla muutoksilla on myös erittäin käytännöllisiä ja hyödyllisiä vaikutuksia sijoittajille, ja ne tuovat sijoittajille erittäin merkittäviä kustannussäästöjä, joiden arvioidaan olevan noin 5,17 miljardia euroa vuodessa.¹²

• **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tämä aloite on täysin yhdenmukainen muiden komission viime vuosina tekemien aloitteiden kanssa, joilla pyritään saavuttamaan veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten torjunnan keskeinen tavoite:

⁶ Ks. tähän ehdotukseen liittyvä vaikutustenarviointiraportti.

⁷ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle *Oikeudenmukaista ja yksinkertaista verotusta koskeva toimintasuunnitelma elpymisstrategian tueksi* (COM/2020/312 final).

⁸ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle *Pääomamarkkinaunioni ihmisille ja yrityksille – uusi toimintasuunnitelma* (COM/2020/590 final).

⁹ Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. maaliskuuta 2022 suosituksista komissiolle elpymisstrategiaa tukevasta oikeudenmukaisesta ja yksinkertaisesta verotuksesta (heinäkuussa 2020 annetun komission toimintasuunnitelman ja sen alv:tä, yritysverotusta ja henkilöverotusta koskevien 25 hankkeen seuranta Euroopan parlamentissa) (2020/2254 (INL)) (EUVL C 347, 9.9.2022, s. 211–222).

¹⁰ Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. maaliskuuta 2022 eurooppalaisesta lähdeverokehyksestä (2021/2097(INI)).

¹¹ Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. lokakuuta 2020 pääomamarkkinaunionin kehittämisen jatkamisesta: erityisesti pk-yritysten pääomamarkkinarahoituksen saannin parantaminen ja vähittäissijoittajien osallistumisen entistä suurempi mahdollistaminen (2020/2036(INI)).

¹² Ks. tähän ehdotukseen liittyvä vaikutustenarviointiraportti.

- Komissio antoi vuonna 2016 veronkiertodirektiivin (ATAD)¹³ varmistaa, että veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevista kansainvälisistä toimesta johtuvat keskeiset veronkierron vastaiset toimenpiteet pannaan koordinoitusti täytäntöön jäsenvaltioissa.
- Hallinnollista yhteistyötä koskevaa direktiiviä (DAC)¹⁴ on tarkistettu ja laajennettu useaan otteeseen sen jälkeen, kun se hyväksyttiin vuonna 2011, jotta verotukseen liittyviä tietoja voidaan vaihtaa laajamittaisesti ja oikea-aikaisesti kaikkialla EU:ssa. Erityisesti DAC2-direktiivillä¹⁵ luodaan puitteet verotuksen avoimuuden lisäämiseksi EU:ssa finanssitilitietojen osalta.
- DAC6-direktiivissä¹⁶ edellytetään, että välittäjät ilmoittavat veroviranomaisille rajatylittävistä järjestelyistä, joita voitaisiin mahdollisesti käyttää aggressiiviseen verosuunnitteluun.
- Komissio antoi vuonna 2021 ehdotuksen kuoriyhtiöiden (eli Euroopan unionissa toimivien yksiköiden, joilla on hyvin vähän tai ei lainkaan taloudellista toimintaa) verojen välttämiseksi tai kiertämiseksi tapahtuvan väärinkäytön estämiseksi.¹⁷

Nykyiset EU:n välineet eivät kuitenkaan sisällä erityistoimenpiteitä, joilla puututtaisiin lähdeveromenettelyihin liittyviin verotuksellisiin väärinkäytöksiin. Voimassa olevissa säännöissä ei määrätä arvopaperitransaktioita koskevien tietojen raportoinnista lähdejäsenvaltioiden verohallinnoille (mukaan lukien maksuketjun tiedot, jotka liittyvät rahoituksen välittäjien maksamiin osinkoihin tai korkoihin).

Niissä ei näin ollen puututa riittävästi väärinkäyttöä koskevaan erityiseen ongelmaan. Tällä direktiivillä lisätään avoimuutta, jotta jäsenvaltiot voivat tarkistaa, sovelletaanko lähdeverokantaa oikein kuhunkin tähän kantaan oikeutettuun verovelvolliseen. Sillä varmistetaan oikea-aikainen avoimuus, jotta sovellettavat palautus- tai alennuspyynnöt voidaan perustella ja käsitellä nopeasti ja tehokkaasti.

Koska tämä ehdotus koskee lähdeveromenettelyjä, se vain täydentää emo-tytäryhtiödirektiiviä (PSD)¹⁸ sekä korko- ja rojaltidirektiiviä (IRD)¹⁹, joissa vapautetaan lähdeverosta osingot ja

¹³ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2016, sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta (EUVL L 193, 19.7.2016, s. 1).

¹⁴ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

¹⁵ Neuvoston direktiivi 2014/107/EU, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 359, 16.12.2014, s. 1–29).

¹⁶ Neuvoston direktiivi (EU) 2018/822, annettu 25 päivänä toukokuuta 2018, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevasta pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 139, 5.6.2018, s. 1–13).

¹⁷ Ehdotus neuvoston direktiiviksi, annettu 22 päivänä joulukuuta 2021, kuoriyhtiöiden verotustarkoituksiin tapahtuvan väärinkäytön estämistä koskevista säännöistä ja direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta (COM(2021)565).

¹⁸ Neuvoston direktiivi 2011/96/EU, annettu 30 päivänä marraskuuta 2011, eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä (uudelleenlaadittu) (EUVL L 345, 29.12.2011, s. 8–16).

muut jaetut voitot sekä tytäryhtiöiden emoyhtiöilleen maksamat korko- ja rojaltimaksut ja poistetaan tällaisten tulojen kaksinkertainen verotus emoyhtiön tasolla. Emo-tytäryhtiödirektiiviä ja korko- ja rojaltidirektiiviä voitaisiin soveltaa tämän ehdotuksen soveltamisalaan kuuluiin julkisesti noteerattuihin arvopapereihin, eikä tällä ehdotuksella rajoiteta jäsenvaltioita noudattamasta emo-tytäryhtiödirektiiviä ja korko- ja rojaltidirektiiviä vaan helpotetaan sitä menettelyn osalta.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus on täysin yhdenmukainen pääomamarkkinaunionin moitteettoman toiminnan kanssa ja tukee sitä. Pääomamarkkinaunionilla pyritään parantamaan eurooppalaisten yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta, helpottamaan yksityishenkilöiden ja yritysten sijoituksia sekä yhdentämään kansalliset pääomamarkkinat todellisiksi sisämarkkinoiksi. Erilaiset, raskaat ja pitkät lähdeveromenettelyt aiheuttavat huomattavia kustannuksia, jotka vähentävät rajatylittäviä sijoituksia ja heikentävät pääomamarkkinaunionia. Lähdeveromenettelyjen saattaminen nopeammiksi, tehokkaammiksi ja kustannuksiltaan edullisemmiksi tukee rajatylittäviä sijoituksia ja edistää todellisten pääoman sisämarkkinoiden luomista EU:ssa.

Tällä ehdotuksella puututaan vähittäissijoittajien rajatylittävien sijoitusten keskeiseen esteeseen, ja sillä täydennetään 24. toukokuuta 2023 hyväksyttyä vähittäissijoitusstrategiaa²⁰, jonka tarkoituksena on antaa kuluttajille mahdollisuus hyödyntää täysimittaisesti EU:n pääomamarkkinoita.

Tällä direktiivillä täydennetään myös osakkeenomistajien oikeuksia koskevaa direktiiviä²¹, koska molempien tavoitteena on edellyttää avoimuutta suhteessa loppusijoittajaan. Osakkeenomistajien oikeuksia koskeva direktiivi helpottaa osakkeenomistajien tunnistamista ja tiedonkulkua osakkeenomistajien ja arvopapereiden liikkeeseenlaskijan välillä. Yrityksillä on oikeus tunnistaa osakkeenomistajansa ja saada tiedot osakkeenomistajien henkilöllisyydestä kaikilta välittäjiltä, joilla on kyseiset tiedot.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Verotusta koskevien aloitteiden oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus' 115 artikla. Vaikkei mainitussa artikkelissa viitata nimenomaisesti välittömään verotukseen, siinä viitataan direktiivien antamiseen jäsenvaltioiden sellaisten lakien lähentämisestä, jotka suoraan vaikuttavat sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja toimintaan. Näin ollen direktiivit ovat SEUT-sopimuksen 115 artiklan mukaan tarkoituksenmukainen oikeudellinen väline EU:lle tällä alalla. SEUT-sopimuksen 288

¹⁹ Neuvoston direktiivi 2003/49/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden väliin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä (EUVL L 157, 26.6.2003, s. 49–54).

²⁰ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY, 2011/61/EU, 2014/65/EU ja (EU) 2016/97 muuttamisesta vähittäissijoittajien suojaa koskevien unionin sääntöjen osalta (COM/2023/279 final).

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/828, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, direktiivin 2007/36/EY muuttamisesta osakkeenomistajien pitkäaikaiseen vaikuttamiseen kannustamisen osalta.

artiklan mukaan direktiivit sitovat jäsenvaltioita saavutettavaan tulokseen nähden mutta jättävät kansallisten viranomaisten valittavaksi muodon ja keinot.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Tässä ehdotuksessa noudatetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 5 artiklassa määrättyä toissijaisuusperiaatetta. Ongelman rajatylittävä luonne vaatii koko sisämarkkinoille annettavaa yhteistä aloitetta.

Ongelma johtuu pääasiassa siitä, että niissä jäsenvaltioista, jotka perivät lähdeveroa osinkotai korkomaksuista, sovelletaan erilaisia järjestelmiä ylimääräisen veron alennukseen rajatylittävissä tilanteissa. Käytössä ovat seuraavat järjestelmät, ja eri jäsenvaltioissa voidaan soveltaa erilaisia kynnysarvoja tai vaatimuksia: veron alentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä, nopea palautusjärjestelmä, vakiomuotoinen palautusjärjestelmä tai niiden yhdistelmä.

Yhä hajanaisemman lähdeveromenettelyjä koskevan kehyksen ylläpitäminen EU:ssa aiheuttaa korkeita säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia sijoittajille ja rahoituksen välittäjille, joita asia koskee. Ongelman rajatylittävä luonne edellyttää EU:n tasolla toteutettavia toimia, joilla yksinkertaistetaan hallinnollisia menettelyjä ja alennetaan säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia. Jos tällaista aloitetta ei ole, lähdeveromenettelyjen hajanaisuus estää rajatylittäviä toimia koskevien alennusmenettelyjen tehokkaan toiminnan ja siten sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan. Sen vuoksi tarvitaan EU:n toimia, joilla luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset kotimaisille ja rajoitetusti verovelvollisille sijoittajille sekä kotimaisille ja rajoitetusti verovelvollisille välittäjille.

Aloitteella pyritään myös vastaamaan suosituksiin, jotka Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen ESMA esitti cum ex-, cum cum- ja lähdeveron palautusjärjestelmiä koskevassa loppuraportissa. Siinä todettiin, että EU:n tasolla tarvitaan verotusta koskevia erityistoimia, jotta petoksia ja väärinkäytöksiä voidaan torjua tehokkaasti.

Lainsäädäntöaloite on siten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukainen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Suunnitellut toimenpiteet eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen sisämarkkinoiden vähimmäissuojan varmistamiseksi, ja ne ovat näin ollen suhteellisuusperiaatteen mukaisia. Ehdotuksessa ei säädetä täydellisestä yhdenmukaistamisesta, vaan siinä esitetään vain yhteisiä piirteitä, jotka parantaisivat jäsenvaltioiden lähdeverojärjestelmiä ja vahvistaisivat niitä petosten ja väärinkäytösten torjumiseksi.

Yhteisen digitaalisen verotuksellista kotipaikkaa koskevan todistuksen (eTRC) käyttöönotto hyödyttäisi sijoittajia, rahoituksen välittäjiä ja verohallintoja. Nykyinen hajanainen ja osittain paperiasiakirjoihin perustuva järjestelmä korvataan täysin digitaalisella järjestelmällä. Tämä lisäisi hallinnollisten prosessien digitalisointia jäsenvaltioissa ja tehokkuutta, mikä antaisi rahoituksen välittäjille myös mahdollisuuden parantaa omia prosessejaan. Tämä on tärkeä ensimmäinen askel kohti tehokkaampia lähdeveromenettelyjä.

Rahoituksen välittäjien raportointivelvollisuuksien käyttöönotto aiheuttaisi jonkin verran kustannuksia ja hallinnollista taakkaa. Myönteiset vaikutukset, joita saaduilla tiedoilla olisi

verohallinnoille lähdeveromenettelyjen turvallisuuden ja tehokkuuden parantamisessa, olisivat kuitenkin suuremmat kuin nämä kustannukset.

Lisäksi taakkaa olisi arvioitava suhteessa joissakin jäsenvaltioissa äskettäin hyväksyttyihin tai ilmoitettuihin aloitteisiin, joilla vastataan viimeaikaisiin veropetoksia ja lähdeveromenettelyjen väärinkäyttöä koskeviin skandaaleihin. Näillä aloitteilla otetaan käyttöön uusia ja laajoja raportointivaatimuksia välittäjille.

Yhteinen EU:n laajuinen raportointistandardi säästäisi rajojen yli toimiville rahoituksen välittäjille säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, koska erilaisten raportointivaatimusten joukon sijaan ne joutuisivat noudattamaan vain yhtä koko EU:n kattavaa raportointistandardia.

- **Toimintatavan valinta**

Kyseessä on ehdotus direktiiviksi, joka on oikeusperustan (SEUT-sopimuksen 115 artiklan) nojalla ainoa sallittu väline.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Lähdeveron alentamiseen sovellettavien menettelyjen alalla ei ole aiemmin ollut voimassa sitovaa lainsäädäntöä, joten jälkiarviointeja tai toimivuustarkastuksia ei ole tehty.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Tämän aloitteen sidosryhmien kuulemisstrategia koostui sekä julkisista että kohdennetuista kuulemisista. Alustava vaikutustenarviointi²² julkaistiin 28. syyskuuta 2021, ja siihen liittyi neljän viikon kuulemisjakso. Sen jälkeen toteutettiin huhtikuusta kesäkuuhun 2022 kestänyt julkinen kuuleminen, johon saatiin 1 682 vastausta.

Jäsenvaltioita kuultiin työryhmässä IV, kahdenvälisissä kokouksissa ja kahdessa TADEUS-foorumin kokouksessa. Lisäksi järjestettiin kokouksia eri sidosryhmien, kuten rahoituksen välittäjien ja vähittäissijoittajien edustajien kanssa.

Kaikista näistä keskusteluista ja eri sidosryhmiltä saaduista palautteista voidaan päätellä, että vallitsee laaja yksimielisyys ongelmista, jotka johtuvat erilaisista lähdeveromenettelyistä eri jäsenvaltioissa, ja siitä, että tarvitaan EU:n toimia hajanaisen ja tehottoman tilanteen ratkaisemiseksi.

Keskeisten sidosryhmien välillä on kuitenkin eroja mahdollisten toimintavaihtoehtojen osalta:

- Sijoittajat ja rahoituksen välittäjät katsoivat selvästi, että veron alentaminen tulon lähteellä tarjoaisi parhaat tulokset, kuten veron varhaisen alentamisen sijoittajille ja pienemmän taakan välittäjille. Ne myönsivät myös, että veron alentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää olisi todennäköisesti täydennettävä varajärjestelmänä toimivilla lähdeveron palautusjärjestelmillä. Siksi ne kannattivat aloitetta, jolla

²² Alustava vaikutustenarviointi – Ares(2021)5900310 (https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13031-Withholding-taxes-new-EU-system-to-avoid-double-taxation_fi)

pyrittäisiin myös yhtenäistämään nykyiset lähdeveron palautusprosessit ja -lomakkeet.

- Jäsenvaltiot ilmaisivat tukensa yhteisen **EU:n laajuisen digitaalisen verotuksellista kotipaikkaa koskevan todistuksen** käyttöönotolle. Raportointivelvollisuuden ja vakiomenettelyn osalta:

- a) Lähdeveromenettelyjen tai raportoinnin standardoinnilla ei olisi suoraa vaikutusta jäsenvaltioihin, joissa rajoitetusti verovelvollisten sijoittajien kotimainen verokanta on alhaisempi tai sama kuin kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukainen verokanta. Jotkin näistä jäsenvaltioista ilmaisivat tukensa EU:n tason toimille, koska ne parantavat sijoittajien asemaa.
- b) Jäsenvaltiot, joissa sisäinen lähdeverokanta on korkeampi kuin vastaava kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukainen verokanta, kannattivat laajalti avoimuuden lisäämistä ja lähdeveromenettelyjen standardointia ja korostivat, että on tärkeää löytää tasapaino näiden menettelyjen tehokkuuden ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten ehkäisemiseen tähtäävien prosessien valvonnan välillä.

Kaikkia edellä mainittuja sidosryhmiltä saatuja näkemyksiä harkittiin huolellisesti tässä ehdotuksessa, jolla otetaan käyttöön tehokkaammat lähdeveromenettelyt ja tarjotaan samalla jäsenvaltioille tarvittavat välineet veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten tehokkaaseen torjuntaan.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissio kuuli laajalti eri tahoja ja sai niiltä palautetta ehdotuksen valmistelun aikana. Komissio käytti muun muassa julkisesti saatavilla olevia tietoja ja yksityiseltä sektorilta puheluiden ja paikan päällä järjestettävien istuntojen kautta saatuja tietoja keskusteluihin teknisistä tekijöistä.

- **Vaikutustenarviointi**

Tämän aloitteen valmistelemista varten tehtiin vaikutustenarviointi. Vaikutustenarviointiraportin luonnos toimitettiin komission sääntelyntarkastelulautakunnalle 16. marraskuuta 2022. Sääntelyntarkastelulautakunta antoi 14. joulukuuta 2022 pidetyn kokouksen jälkeen 16. joulukuuta 2022 kielteisen lausunnon, jossa se ehdotti joitakin parannuksia. Tärkeimmät parannuskohteet olivat seuraavat: aloitteen kahden erityistavoitteen (tehokkuuden parantaminen ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten torjunta) tasapainoisen painotuksen selkeyttäminen, tarkka kuvaus vaihtoehtojen sisällöstä, toiminnasta ja täydentävyydestä sekä selkeä ja kattava kuva kunkin vaihtoehdon kustannuksista ja hyödyistä.

Tarkistettu vaikutustenarviointiraportti toimitettiin uudelleen sääntelyntarkastelulautakunnalle 20. maaliskuuta 2023, ja siihen oli tehty tarkistuksia sääntelyntarkastelulautakunnan aiemman lausunnon perusteella. Erityisesti selvennettiin, että molemmat tavoitteet – tehokkuuden parantaminen ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten torjunta – ovat yhtä tärkeitä; lisäksi vaihtoehtojen esitystapaa muutettiin siten, että vaihtoehtoja on vain kolme neljän sijasta (aiemmat vaihtoehdot 1 ja 2 yhdistettiin vaihtoehdoksi 1 ja vaihtoehtojen 2 ja 3 sanamuotoa ja järjestystä muutettiin hieman); lopuksi vaikutustenarviointia tarkistettiin, jotta saataisiin kattavampi yleiskuva kustannuksista ja hyödyistä, ja lisättiin yhteenvetokaavio, josta käy ilmi kunkin nykyisen vaihtoehdon nettokustannukset ja -hyödyt kunkin sidosryhmän osalta.

Sääntelyntarkastelulautakunta antoi tästä uudelleen toimitetusta vaikutustenarvioinnista 21. huhtikuuta 2023 myönteisen lausunnon, joka sisältää varauksen.

Sääntelyntarkastelulautakunta pyysi lisäselvennystä käytettävissä olevista vaihtoehdoista ja kustannuksista/säästöistä ”yksi sisään, yksi ulos” -periaatteen mukaisesti. Lisäksi pyydettiin ottamaan vaikutustenarvioinnissa paremmin huomioon se, että parhaaksi arvioidussa vaihtoehdossa jäsenvaltioille annettaisiin mahdollisuus valita, soveltavatko ne veron alentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää vai nopeaa palautusjärjestelmää vai molempia. Edellä mainitut varaumat otettiin huomioon vaikutustenarvioinnin viimeisessä versiossa.

Vaikutustenarvioinnissa, sellaisena kuin se on tarkistettuna sääntelyntarkastelulautakunnan suositusten perusteella, tarkasteltiin kolmea toimintavaihtoehtoa:

Vaihtoehto 1 – Yhteisen digitaalisen verotuksellista kotipaikkaa koskevan todistuksen (eTRC) ja yhteisen raportoinnin käyttöönotto

Tässä vaihtoehdossa jäsenvaltiot voisivat edelleen soveltaa nykyisiä järjestelmiään (eli veron alentamista tulon lähteellä koskevia menettelyjä ja/tai palautusmenettelyjä), mutta niiden olisi otettava käyttöön seuraavat uudet elementit:

- yhteinen eTRC-todistus (jossa on yhteinen sisältö ja muoto), jonka kaikki jäsenvaltiot myöntäisivät/todentaisivat digitaalisesti
- yhteinen raportointistandardi, jolla lisättäisiin avoimuutta, koska jokainen rahoituksen välittäjä koko rahoitusketjussa raportoisi määritetyt tiedot lähdejäsenvaltiolle. Siihen liitettäisiin vakiomuotoiset due diligence -menettelyt, vastuusäännöt ja yhteiset palautuslomakkeet, jotka täytetään asiakkaiden/verovelvollisten puolesta automaation avulla.

Vaihtoehto 2 – Veron alentamista tulon lähteellä koskevan järjestelmän toteuttaminen

Tämä toinen vaihtoehto perustuu vaihtoehtoon 1 sisältyviin osatekijöihin, mutta siinä velvoitetaan jäsenvaltiot ottamaan käyttöön veron alentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä, joka mahdollistaa alennettujen verokantojen soveltamisen kaksinkertaista verotusta koskevien sopimusten tai kansallisten sääntöjen mukaisesti suoraan maksuhetkellä. Vaihtoehdossa 2 verohallintojen olisi seurattava maksun suorittamisen jälkeen erääntyviä veroja.

Vaihtoehto 3 – Määräajassa tapahtuvan nopean palautusjärjestelmän ja/tai veron alentamista tulon lähteellä koskevan järjestelmän toteuttaminen

Tämä vaihtoehto sisältää vaihtoehdon 1, johon on lisätty vaatimus, jonka mukaan palautusjärjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että palautushakemus käsitellään ennalta määritetyssä ajassa (niin kutsuttu nopea palautusjärjestelmä). Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön veron alentamista tulon lähteellä koskevan järjestelmän tai jatkaa sen toteuttamista (pääjärjestelmänä tai tiettyjen vähäriskisten maksujen osalta).

Näitä eri vaihtoehtoja vertailtiin seuraavien perusteiden avulla: vaikuttavuus, tehokkuus, johdonmukaisuus ja oikeasuhteisuus.

Kaikista vaihtoehdoista parhaaksi arvioitiin vaihtoehto 3. Vaihtoehto 3 on erittäin tehokas ratkaisu EU:ssa havaittuihin ongelmiin nopeuden, yksinkertaisempien prosessien ja digitalisoituneempien menettelyjen ansiosta. Vaihtoehto 2 johtaisi tosin vielä suurempiin kustannussäästöihin sijoittajille, mutta vaihtoehto 3 antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden säilyttää palautuspyyntöjen ennakotarkastukset, mikä tarjoaa etenemistavan, jonka pitäisi olla poliittisesti toteuttamiskelpoinen kaikissa jäsenvaltioissa. Väärinkäytösten torjuminen on erityisen tärkeää niille jäsenvaltioille, joihin cum cum- ja cum ex -käytännöt ovat vaikuttaneet voimakkaasti viime vuosina. Kyseiset jäsenvaltiot saattavat olla poliittisista syistä

haluttomampia ottamaan käyttöön veron alentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää lyhyellä aikavälillä, koska tällainen järjestelmä antaa rahoituksen välittäjille merkittävemmän aseman.

Taloudelliset vaikutukset

Hyödyt

Ehdotettu aloite tuo sijoittajille kustannussäästöjä, joiden arvioidaan olevan noin 5,17 miljardia euroa vuodessa, mukaan lukien paperityön vähenemiseen liittyvä 730 miljoonan euron vuotuinen säästö (EU:n sijoittajien osuus 409 miljoonaa euroa). Tämä johtuu siitä, että sijoittajille aiheutuu vähemmän säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, niihin kohdistuu vähemmän kaksinkertaisen verotuksen tapauksia ja ne voivat sijoittaa palautetut rahat uudelleen kohtuullisessa ajassa. Tällä aloitteella puututaan siten rajatylittävien sijoitusten rakenteelliseen, pitkäaikaiseen esteeseen ja autetaan EU:n yrityksiä hankkimaan pääomaa laajemmalta sijoittajajoukolta, mikä on pääomamarkkinaunionin keskeinen tavoite.

Rahoituksen välittäjille aiheutuisi lyhyellä aikavälillä huomattavia kustannuksia uuden direktiivin noudattamiseksi tarvittavien järjestelmien käyttöönotosta. Niiden odotetaan kuitenkin hyötyvän pidemmällä aikavälillä kustannussäästöistä (arvion mukaan noin 13,5 miljoonaa euroa vuodessa), jotka johtuvat virtaviivaistetuista menettelyistä, erityisesti aloitteen joidenkin näkökohtien, kuten eTRC-todistuksen käytön ja palautusta koskevan massahakemuksen, digitalisoinnista.

Verohallinnoilla on myös paremmat valmiudet torjua verotukseen liittyviä väärinkäytöksiä, minkä voidaan odottaa vaikuttavan viime kädessä myönteisesti verotuloihin. Tämän aloitteen positiivisen vaikutuksen BKT:hen odotetaan olevan suuruusluokaltaan 0,025 prosenttia.

Kustannukset

Rahoituksen välittäjille aiheutuu täytäntöönpanokustannuksia 75,9 miljoonaa euroa ja vuotuisia toistuvia kustannuksia 13 miljoonaa euroa. Verohallinnoille aiheutuu myös tietotekniikan kehittämiskustannuksia eTRC-todistuksen toteuttamisesta (arvioidut kehittämiskustannukset ovat 4,9–54 miljoonaa euroa ja toistuvat kustannukset 0,97–10,8 miljoonaa euroa) ja tietojen vastaanottamiseen tarvittavista ilmoitusjärjestelmistä (arvioidut kertaluonteiset kustannukset ovat 18,2 miljoonaa euroa ja toistuvat kustannukset 3,5 miljoonaa euroa vuodessa). Koska kaksinkertaisen verotuksen tapauksia on vähemmän, jäsenvaltioiden verotulojen arvioidaan vähenevän 2,2 miljardilla eurolla.

- **Säätelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ehdotuksen yhtenä tärkeimpänä erityistavoitteena on digitalisaation käyttöönotto lähdeveromenettelyissä, jotta eTRC-todistuksen myöntäminen, tietojen raportointi, alennus- tai palautuspyyntöjen tekeminen ja tietojen tarkistaminen voidaan automatisoida täysin. Toinen aloitteen tavoitteista on välttää erilaisten järjestelmien yleistymisen jäsenvaltioissa. Tämä tavoite on tarkoitus saavuttaa yhtenäistämällä joitakin lähdeveromenettelyjen osia.

”Yksi sisään, yksi ulos” -periaatteen mukaisesti aloite tuo sijoittajille kustannussäästöjä, jotka liittyvät paperityön vähenemiseen (409 miljoonaa euroa vuodessa), ja rahoituksen välittäjille kustannussäästöjä, jotka liittyvät menettelyjen virtaviivaistamiseen (13,5 miljoonaa euroa vuodessa). Samaan aikaan rahoituksen välittäjien kannettavaksi tulevat 75,9 miljoonan euron kertaluonteiset ja 13 miljoonan euron toistuvat kustannukset.

Ehdotuksella otetaan käyttöön rahoituksen välittäjien raportointivelvollisuudet. Yksityiskohtaisten tietojen hankkiminen on ratkaisevan tärkeää lähdejäsenvaltion verohallinnolle, jotta se voi arvioida ja soveltaa asianmukaisia alennettuja lähdeverokantoja ja

havaita tehokkaasti väärinkäytöksiä ja saavuttaa siten yhden aloitteen tavoitteista. Raportoinnista aiheutuvan taakan rajoittamiseksi rahoituksen välittäjien raportoimat tiedot on rajattu siihen, mikä on jäsenvaltioille tarpeen osinkojen ja korkojen maksuketjun rekonstruoinniseksi, ja siinä määrin kuin tällaiset tiedot ovat raportoivien rahoituksen välittäjien saatavilla. Lisäksi raportoinnissa käytetään vakionmuotoisia sähköisiä lomakkeita ja viestintäkanavia koskevia yhteisiä vaatimuksia, jotka komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä.

Raportointivelvollisuuksissa ja due diligence -menettelyssä on myös otettu käyttöön de minimis -sääntö yksinkertaisuuden vuoksi ja piensijoittajien lähdeveromenettelyjen vaatimusten keventämiseksi. De minimis -säännön mukaan sijoittajilta ei pyydetä tietoja heitä koskevista rahoitusjärjestelyistä eikä vähimmäissijoitusajasta, jos sijoittajien osingonmaksu on alle 1 000 euroa.

- **Perusoikeudet ja tasa-arvo**

Perusoikeudet, erityisesti yleisen tietosuoja-asetuksen mukaiset henkilötietojen suoja koskevat vaatimukset, turvataan. Henkilötietoja käsitellään vain sen tarkistamiseksi, että verovelvolliseen sovelletaan oikeaa lähdeverokantaa, sekä veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten riskin pienentämiseksi. Henkilötietoja siirretään vain sellaisten tahojen välillä, jotka osallistuvat tämän direktiivin mukaisiin lähdeveron alentamiseen sovellettaviin menettelyihin. Siirrettävien henkilötietojen määrä rajoitetaan yleisen tietosuoja-asetuksen vaatimusten mukaisesti siihen, mikä on tarpeen aliraportoinnin, raportoittamatta jättämisen tai veropetosten tai verotukseen liittyvien väärinkäytösten havaitsemiseksi. Henkilötietoja säilytetään vain niin kauan kuin se on tarpeen tätä tarkoitusta varten.

Tämä aloite ei vaikuta merkittävästi tasa-arvoon, mukaan lukien sukupuolten tasa-arvo.

- **Muut vaikutukset**

Muita merkittäviä vaikutuksia ei ole. Aloitteella odotetaan kuitenkin olevan vähäisiä myönteisiä yhteiskunnallisia vaikutuksia, koska sillä varmistettaisiin oikeudenmukaisempi verotus, sekä vähäisiä myönteisiä ympäristövaikutuksia paperipohjaisten palautusprosessien odotetun vähenemisen vuoksi. Aloite on siten johdonmukainen eurooppalaisessa ilmastolaissa asetetun ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamisen kanssa.

Ehdotuksessa noudatetaan ”ei merkittävää haittaa”- ja ”oletusarvona digitaalisuus” -periaatteita, ja sillä edistetään eurooppalaisen digitaalisen yhteiskunnan ja talouden kehitystä.

Kestävän kehityksen tavoitteet, joita aloitteessa käsitellään osittain, ovat 8 (ihmisarvoista työtä ja talouskasvua), 9 (kestävää teollisuutta, innovaatioita ja infrastruktuureja) ja 16 (rauha, oikeudenmukaisuus ja hyvä hallinto), kuten vaikutustenarvioinnin liitteessä 3 esitetään.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Aloitteen tärkeimpiä talousarviovaikutuksia komission kannalta ovat sähköisen verotuksellista kotipaikkaa koskevan todistuksen käyttöönotto ja niiden formaattien ja viestintäkanavien määrittäminen, joita rahoituksen välittäjien on käytettävä raportoidessaan kansallisille veroviranomaisille. Säädökseen liittyvässä rahoitus selvityksessä annetaan yksityiskohtaiset tiedot tarvittavista henkilöstö- ja hallintoresursseista.

5. LISÄTIEDOT

• Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Direktiivin täytäntöönpanon seuranta ja arviointia varten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain tiedot, joista käy ilmi direktiivin toimintaa koskevat olennaiset tiedot. Kyseiset tiedot on määriteltävä täytäntöönpanosäädöksellä direktiivin 19 artiklan mukaisesti.

Komissio arvioi direktiiviä viiden vuoden kuluttua siitä, kun kansalliset säännöt, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ovat tulleet voimaan, ja sen jälkeen joka viides vuosi.

• Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

Ehdotus on jaettu kahteen osioon, joita käsitellään luvuissa 2 ja 3. Luvussa 2 säädetään EU:n laajuisen digitaalisen verotuksellista kotipaikkaa koskevan todistuksen luomisesta, ja luvussa 3 puolestaan käsitellään lähdeveron alentamiseen sovellettavia menettelyjä. Se sisältää menettelyn kansallisten rekisterien perustamiseksi tietyille rahoituksen välittäjille (sertifioitu rahoituksen välittäjä), standardoidun raportointivelvollisuuden tällaiselle välittäjälle ja jäsenvaltioiden velvollisuuden perustaa veron alentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä tai nopea palautusjärjestelmä tai näiden yhdistelmä, jotta varmistetaan nopea ja turvallinen lähdeveron alentaminen kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen tai kansallisten sääntöjen perusteella EU:n ja sen ulkopuolisille sijoittajille, kun tietyt avoimuusehdot täyttyvät. Koska nämä menettelyt koskevat vain tietyjä jäsenvaltioita, joiden on myönnettävä ylimääräisen lähdeveron alennus, luku 3 velvoittaa vain näitä jäsenvaltioita.

i) Yhteinen digitaalinen verotuksellista kotipaikkaa koskeva todistus (eTRC)

eTRC-todistus on tarkoitus ottaa käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa, ja se tarjoaa nopean, helpon ja turvallisen hallinnollisen prosessin, jolla EU:n verovelvollisten verotuksellinen kotipaikka voidaan vahvistaa.

Ehdotetun direktiivin 4 artiklan mukaisesti eTRC-todistuksessa on **yhteinen sisältö** riippumatta sen myöntävästä jäsenvaltiosta, ts. asuinjäsenvaltiosta. Artiklan 2 kohdassa eTRC-todistuksen yhteiseksi sisällöksi määritetyt tiedot ovat sitä hakevan verovelvollisen tunnistamistiedot ja tiedot, jotka vahvistavat sen, että verovelvollisella on kotipaikka jäsenvaltioissa niiden kansallisten sääntöjen mukaisesti.

Jäsenvaltioiden kohdennetut kuulemiset osoittivat, että sijoittajan kotipaikan määrittämiseen sovelletaan samoja sääntöjä, joiden mukaan sijoittajalla on tai ei ole kotipaikka tietyssä jäsenvaltiossa, riippumatta sijoitusmaasta. Siksi sijoituksen kohteena olevaa jäsenvaltiota ei tarvitse mainita eTRC-todistuksessa. Tällaiset tiedot sisällytetään kuitenkin alennuspyyntöön sovellettavan alennetun verokannan yksilöimiseksi.

Koska tarkoituksena on ottaa käyttöön vakioimuotoinen eTRC-todistus, jota voidaan käyttää lähdeveromenettelyjen virtaviivaistamiseen mutta myös muihin tarkoituksiin, ehdotuksessa sallitaan tietojen lisääminen näitä tarkoituksia varten.

Koska yksi tämän aloitteen tavoitteista on keventää verohallinnoille, sijoittajille ja rahoitusalalle aiheutuvaa hallinnollista taakkaa, ehdotetaan, että eTRC-todistus kattaa vähintään koko sen kalenterivuoden, jona sitä haetaan. Jos olosuhteet vuoden lopussa eivät kuitenkaan tue vuoden aikana myönnetyn eTRC-todistuksen sisältöä, myöntävä jäsenvaltio tai mikä tahansa muu asianomainen jäsenvaltio voi katsoa, että tällainen eTRC-todistus ei ole pätevä. eTRC-todistuksen kattamaa vähimmäisaikaa (yksi kalenterivuosi) ei tulisi tulkita siten, että se estäisi jäsenvaltioita myöntämästä pitemmän ajanjakson kattavaa eTRC-

todistusta kunkin jäsenvaltion verotuksellisen kotipaikan käsitteen ja sisäisen päätöksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on tunnustettava toisen jäsenvaltion myöntämä eTRC-todistus riittäväksi todisteeksi verovelvollisen kotipaikasta kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa siltä osin kuin myöntävä jäsenvaltio pitää tällaista eTRC-todistusta edelleen pätevänä.

Jäsenvaltioiden on myönnettävä eTRC-todistus yhden päivän kuluessa edellyttäen, että niille on toimitettu tietyt tiedot ja ettei ilmene poikkeuksellisia olosuhteita, jotka oikeuttaisivat viivästyminen. Jos myöntäminen ei onnistu yhden päivän kuluessa, asianomaisen jäsenvaltion olisi ilmoitettava asiasta hakemuksen esittäjälle. Yhden päivän määräajan noudattamiseksi jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön täysin **automatisoitu** eTRC-todistuksen **myöntämisjärjestelmä**, joka mahdollistaa hakemusten tekemisen sellaisen verkkoportaalin kautta, johon verovelvollisilla ja heidän valtuuttamillaan tahoilla on pääsy (esim. rahoituksen välittäjät, jotka hakevat eTRC-todistusta asiakkaidensa puolesta).

eTRC-todistus suojataan sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla 23 päivänä heinäkuuta 2014 annetun asetuksen (EU) N:o 910/2014 (eIDAS-asetus)²³ mukaisella sähköisellä leimalla. Suunnitellussa menetelmässä digitaalisesta verotuksellista kotipaikkaa koskevasta todistuksesta voidaan laatia sekä ihmisten että koneiden luettavissa olevat versiot PDF-asiakirjoina tai vastaavina muina formaatteina, joita voidaan käyttää automatisoiduissa järjestelmissä.

ii) Jäsenvaltioiden kansalliset rekisterit

Jotta sijoittajat voisivat hyötyä direktiivin ytimessä olevista lähdeveron alentamiseen sovellettavista menettelyistä, niiden on voitava toimia yhteistyössä sellaisten rahoituksen välittäjien kanssa, jotka on sertifioitu tarjoamaan kyseisiä palveluja. Sertifioitujen rahoituksen välittäjän asemalle ja siten pääsille tämän direktiivin mukaisiin menettelyihin on kaksi perustetta:

- Pakollinen menettely: 1) asetuksen (EU) N:o 575/2013²⁴ 5 artiklan 2 kohdassa määritellyille suurille laitoksille ja 2) asetuksen (EU) N:o 909/2014²⁵ soveltamisalaan kuuluville arvopaperikeskuksille, jotka tarjoavat lähdeveroasiamiehen palveluja ja joiden on näin ollen rekisteröidyttävä niissä jäsenvaltioissa, joihin arvopapereiden liikkeeseenlaskijat ovat sijoittuneet ja joihin niiden asiakkaat ovat sijoittaneet.
- Vapaaehtoinen menettely: kaikille muille yhteisöille (mukaan luettuna ne, jotka ovat sijoittautuneet kolmannen maan lainkäyttöalueelle), jotka toimivat rahoituksen välittäjinä ja täyttävät tietyt vaatimukset rekisteröitymällä yhteen tai useampaan tämän direktiivin mukaisesti perustettuun kansalliseen rekisteriin, asianomaisen välittäjän harkinnan mukaan; on odotettavissa, että rekisteröinti tapahtuu niissä jäsenvaltioissa, joissa niiden asiakkaila on sijoituksia.

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73–114).

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1–337).

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1–72).

Sellaisilla jäsenvaltioilla ei tarvitse olla kansallista rekisteriä, joiden ei tarvitse myöntää ylimääräisen lähdeveron alennusta, koska osingonmaksut on vapautettu lähdeverosta tai kyseisen jäsenvaltion verokanta on aina alhaisempi tai yhtä suuri kuin kaksinkertaista verotusta koskevien sopimusten perusteella sovellettava verokanta. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät myöntää veron alennuksen tulon lähteellä tai nopean palautuksen joukkovelkakirjojen koroista pidätetystä ylimääräisestä lähdeverosta tämän direktiivin mukaisesti, olisi oletusarvoisesti käytettävä kansallista rekisteriä, joka on jo perustettu osingoista pidätetyn ylimääräisen veron alentamista varten, tai muussa tapauksessa perustettava kansallinen rekisteri.

Vaativuustenvastaiset sertifioidut rahoituksen välittäjät, mukaan lukien ne, jotka eivät täytä rekisteröintivaatimuksia, voidaan poistaa kansallisista rekistereistä ja/tai niille voidaan määrätä seuraamuksia.

iii) Yhteinen raportointi

Tämän direktiivin tarkoituksena on auttaa torjumaan veropetoksia ja verotukseen liittyviä väärinkäytöksiä ylimääräisen lähdeveron alentamiseen sovellettavien menettelyjen yhteydessä ja tehdä näistä menettelyistä tehokkaita. Avoimuuden käyttöönotto rahoitusketjussa palvelee näitä kahta tavoitetta, koska se antaa lähdejäsenvaltiolle mahdollisuuden saada tarvittavat tiedot sen tarkistamiseksi, että sovelletaan oikeaa lähdeverokantaa, ja arvioida, onko sovellettava veronkierron vastaisia sääntöjä. Koko EU:n yhteisen raportointistandardin laatiminen säästää säännösten noudattamisesta sijoittajille ja rahoituksen välittäjille aiheutuvia kustannuksia ja mahdollistaa nopeammat ja turvallisemmat lähdeveron alentamiseen sovellettavat menettelyt.

Kenen on raportoitava ja kenelle?

Raportointivelvollisuudet johtuvat rekisteröinnistä johonkin kansalliseen rekisteriin. Kaikkien sertifioitujen rahoituksen välittäjien, jotka ovat yhdessä tai useammassa kansallisessa rekisterissä, on raportoitava rekisteriä ylläpitävälle viranomaiselle ja tarvittaessa lähdeveroasiamiehelle riippumatta kotipaikastaan (EU:ssa tai EU:n ulkopuolella tai jäsenvaltiossa, jossa on tai ei ole omaa kansallista rekisteriä).

Mihin tahansa kansalliseen rekisteriin rekisteröityjen sertifioitujen rahoituksen välittäjien on raportoitava, kun niiden asiakkaiden sijoitus tapahtuu jäsenvaltiossa, jolla on kansallinen rekisteri. Tällaisen lähdejäsenvaltion on säädettävä alentamisesta, ja sen vuoksi sen on rekonstruoitava arvopapereiden maksuketju ja tunnistettava lopullinen sijoittaja. Direktiivissä ei suljeta pois mahdollisuutta, että sertifioidut rahoituksen välittäjät ulkoistavat ilmoitusvelvollisuuden toiselle säilytysketjuun kuuluvalla rahoituksen välittäjälle, jos asianomainen sertifioitu rahoituksen välittäjä on edelleen vastuussa tällaisen raportoinnin loppuunsaattamisesta ja oikeellisuudesta.

Raportointivelvollisuuden noudattamatta jättäminen aiheuttaa seuraamuksia.

Mitä on raportoitava?

Direktiivin liitteessä II vahvistetaan yhteiset raportointitiedot. Kunkin sertifioitu rahoituksen välittäjä raportoi vain siitä transaktion osasta, joka on sen nähtävissä, eli keneltä se saa osinkoa/korkoa ja kenelle se maksaa osinkoa/korkoa. Näin ollen koko raportin vastaanottajalla, joko lähdeverohallinnolla tai sen nimittämällä lähdeveroasiamiehellä, on kaikki tiedot, joita tarvitaan transaktion rahoitusketjun rekonstruomiseksi sijoittajasta arvopapereiden liikkeeseenlaskijaan.

Se voi verohallinnolle raportoitujen tietojen avulla varmistaa lopullisen sijoittajan henkilöllisyyden ja mahdollisen oikeuden alennettuun lähdeverokantaan. Näin vähennetään

kaksinkertaisten palautusten riskiä ja parannetaan verohallintojen valmiuksia tunnistaa ja torjua muita väärinkäytöksiä ja petoksia, kuten cum cum -järjestelyt.

Liitteessä II olevassa E kohdassa on kaksi raportointivaatimusta, joiden tarkoituksena on auttaa torjumaan lähdeveroon liittyviä väärinkäytöksiä, pääasiassa cum cum -järjestelyjä. Nämä raportointivaatimukset koskevat i) tietoja kohde-etuutena olevien arvopapereiden pitoajasta ja ii) tietoja rahoitusjärjestelyistä, jotka liittyvät arvopapereihin, joiden osalta verovelvollinen pyytää alentamista.

Ensimmäisellä vaatimuksella pyritään saamaan tietoa siitä, onko kohde-etuutena olevat arvopaperit ostettu osingon irtoamispäivää edeltäneiden kahden päivän aikana. Tavoitteena on auttaa estämään petos-/väärinkäyttöjärjestelyt, jotka liittyvät saman lähdeveron moninkertaiseen palautukseen, kun olisi sovellettava vain yhtä palautusta (cum ex -järjestelyt).

Toisella vaatimuksella pyritään saamaan tietoa siitä, onko raportoiva rahoituksen välittäjä tietoinen kohde-etuutena oleviin arvopapereihin liittyvästä rahoitusjärjestelystä, jota ei ole selvitetty, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty osingon irtoamispäivänä. Tavoitteena on auttaa verohallintoa havaitsemaan vilpilliset verojärjestelyt (cum cum -järjestelyt). Rahoitusjärjestelyjä voivat olla esimerkiksi takaisinostosopimus (repo) tai arvopapereiden lainaksi antaminen, mutta myös johdannaistuotteet, kuten osakefutuurit, joiden kohde-etuutena on tietty osake. Tarkemmin sanottuna takaisinostosopimuksessa on kyse arvopapereiden myynnistä tiettyyn hintaan ja sitoumuksesta ostaa samat tai vastaavat arvopaperit takaisin kiinteään hintaan tiettyinä tulevana päivänä. Arvopapereiden lainaksi antamisessa arvopaperin omistusoikeus siirretään vakuutta, yleensä toista arvopaperia, vastaan edellyttäen, että kyseisen arvopaperin tai vastaavien arvopapereiden omistusoikeus palautuu alkuperäiselle omistajalle tiettyinä tulevana päivänä. Määritelmä on laaja, jotta siihen voidaan sisällyttää erityyppisiä järjestelyjä.

Koska edellä mainittuja järjestelyjä on havaittu vain osingonmaksun osalta, E kohdan raportointitietoja ei vaadita joukkovelkakirjoista maksettujen korkojen osalta. Samaa lähestymistapaa sovelletaan erittäin pieniin maksettuihin osinkoihin, joita pidetään vähäriskisinä tapauksina, joilla ei voida perustella sertifioitujen rahoituksen välittäjien raportointitaakkaa. Tämä ei kuitenkaan estä jäsenvaltioita soveltamasta asianmukaisia seuraamuksia, jos ne tosiasiallisesti havaitsevat väärinkäytöksiä, vaikka määrältään vähäisiäkin.

Miten raportointi tapahtuu?

Raportointi tapahtuu standardoidulla XML-muotoisella järjestelmällä, joka vahvistetaan komission antamassa täytäntöönpanosäädöksessä. Täytäntöönpanosäädöksessä standardoidaan ja vahvistetaan automaattinen kanava, jonka kautta talouden toimijat toimittavat tiedot vastaavalle verohallinnolle tai sen puolesta toimivalle lähdeveroasiamiehelle.

Milloin raportointivelvollisuus syntyy?

Liitteeseen II sisältyvien tietojen raportoinnin määräaika on viimeistään 25 päivän kuluttua täsmäytyspäivästä. Raportointi olisi tehtävä mahdollisimman pian täsmäytyspäivän jälkeen, paitsi jos jotakin transaktion osaa koskeva toimitusohje on avoin täsmäytyspäivänä, jolloin kyseistä tapahtumaa koskeva ilmoitus olisi tehtävä mahdollisimman pian toimituksen jälkeen. Käytännössä kaikki positiot selvitetään yleensä 10–15 päivän kuluessa täsmäytyspäivästä. Jos näin ei ole tapahtunut 20. päivään mennessä, direktiivissä edellytetään, että sertifioidut rahoituksen välittäjät raportoivat edelleen tilanteesta 20. päivänä ja seuraavien viiden päivän aikana, jotta ylimääräisiä lähdeveroja voitaisiin alentaa tehokkaasti.

Jäsenvaltioissa, joissa sovelletaan veron alentamista tulon lähteellä ja osingon maksupäivä on aikaisempi kuin 25 päivää täsmäytyspäivästä, rahoituksen välittäjillä olisi oltava käytössään mekanismi, jonka avulla ne voivat antaa lähdeveroasiamiehelle oikea-aikaisesti tietoja sovellettavasta verokannasta.

iv) Alennusjärjestelmät

Ehdotukseen sisältyvät seuraavat: a) veron alentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä; ja b) nopea palautusjärjestelmä. Veron alentamista tulon lähteellä koskevassa järjestelmässä lähdeveroasiamies soveltaa veron oikeaa määrää osingon/koron maksun yhteydessä (12 artikla). Nopeassa palautusjärjestelmässä vero pidätetään lähdemaa sovellettavan korkeamman verokannan mukaan, mutta ylimääräinen vero palautetaan sen jälkeen asetetussa määräajassa, joka on enintään 25 päivää pyyntöpäivästä tai päivästä, jona vaadittu raportointi on täytetty, sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi. Tämä olisi tehtävä 50 kalenteripäivän kuluessa maksupäivästä (13 artikla). Molemmissa tapauksissa menettelyjen asiaankuuluvat toimijat olisivat sijoittajiensa puolesta toimivat sertifioidut rahoituksen välittäjät. Ehdotetun direktiivin 10 artiklassa (alennusta tai nopeaa palautusta koskeva pyyntö) ja 11 artiklassa (due diligence -menettelyt) säädetään molemmille järjestelmille yhteisistä tekijöistä.

Kun toimivaltainen verohallinto soveltaa alentamismenettelyä, se voi päättää ulkoistaa asiaankuuluvat tehtävät nimetyille lähdeveroasiamiehelle sen sijaan, että hoitaisi tehtävät yksin.

Jokainen jäsenvaltio, joka soveltaa ylimääräisen lähdeveron alentamiseen sovellettavia menettelyjä, voi päättää soveltaa veron alentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää tai nopeaa palautusjärjestelmää tai molempia. Se voi myös päättää, käyttääkö se edellä mainittua ulkoistamismahdollisuutta. Näiden jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että ainakin toinen näistä kahdesta järjestelmästä on kaikkien sijoittajien käytettävissä ja tosiasiallisesti toiminnassa ja että kaikissa tapauksissa tässä direktiivissä säädetyt ehdot täytetään. Näissä kahdessa järjestelmässä jäsenvaltioilla on esimerkiksi harkintavalta sallia, että vain alhaisen riskin verovelvolliset voivat pyytää veron alentamista tulon lähteellä, kun taas muut verovelvolliset voivat pyytää vain nopeaa palautusta. Nämä järjestelmät eivät koske jäsenvaltioita, jotka eivät käytä ylimääräisen lähdeveron alentamiseen sovellettavia menettelyjä, koska niissä ei säädetä lähdeverosta lainkaan tai koska niissä ei säädetä erilaisista lähdeverokannoista eri tilanteissa, eikä niiden tarvitse ryhtyä toimiin.

Jäsenvaltioiden olisi kaikissa tapauksissa sijoittajien asuinpaikkaa koskevien todisteiden osalta tukeuduttava ensisijaisesti 4 artiklassa määriteltyyn eTRC-todistukseen tai EU:n ulkopuolisen maan antamaan asianmukaiseen todisteeseen verotuksellisesta kotipaikasta.

Tämän direktiivin tärkeänä tavoitteena on estää haitalliset ja vilpilliset verokäytännöt ja erityisesti cum ex- ja cum cum -järjestelyt. Jäsenvaltioiden verohallinnoilla, jotka haluavat saada enemmän aikaa tehdä joitakin tarkastuksia ennen veron alentamisen myöntämistä, on mahdollisuus olla soveltamatta tämän direktiivin nojalla käyttöön otettavia veron alentamista tulon lähteellä koskevia järjestelmiä tai nopeita palautusjärjestelmiä tietyissä erityisolosuhteissa. Tämä mahdollisuus on tarkoitettu erityisesti tapauksiin, joissa esitetään vapautuspyyntö ja joissa liitteessä II olevassa E kohdassa annetut tiedot osoittavat, että kohde-etuutena olevat arvopaperit on hankittu kahden kalenteripäivän kuluessa osingon irtoamispäivästä ja/tai että rahoituksen välittäjä ilmoittaa olevansa tietoinen kohde-etuutena oleviin arvopapereihin liittyvästä rahoitusjärjestelystä, jota ei ole selvitetty, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty osingon irtoamispäivänä.

Jos tässä direktiivissä säädettyjä veron alentamista tulon lähteellä koskevaa järjestelmää ja nopeaa palautusjärjestelmää ei sovelleta, sovelletaan vakiomuotoista palautusmenettelyä, jossa verovelvollinen tai sen nimetty edustaja, jonka ei välttämättä tarvitse olla rahoituslaitos, voi pyytää palautusta suoraan veroviranomaiselta. Tällä direktiivillä varmistetaan myös, että veroviranomaiselle raportoitavien tietojen sisältö kattaa vähintään liitteessä II olevassa E kohdassa tarkoitetut tiedot.

Yleiset säännökset

Luku 4 koskee yleisiä säännöksiä ja loppusäännöksiä ja erityisesti täytäntöönpanosäädöksiä, arviointia ja seuranta, tietosuojasääntöjä, saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja voimaantuloa. Kun tämä ehdotus on hyväksytty, se olisi saatettava osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä 31. joulukuuta 2026 mennessä. Sen pitäisi tulla voimaan kahden vuoden kuluttua täytäntöönpanosäädösten hyväksymisestä, jonka odotetaan tapahtuvan 1. tammikuuta 2027 mennessä.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

ylimääräisten lähdeverojen nopeammasta ja turvallisemmasta alentamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon²⁶,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²⁷,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Oikeudenmukaisen verotuksen varmistaminen sisämarkkinoilla ja pääomamarkkinaunionin moitteeton toiminta ovat Euroopan unionin (EU) politiikan painopistealueita. Tässä yhteydessä on ratkaisevan tärkeää poistaa rajatylittävien sijoitusten esteitä samalla kun torjutaan veropetoksia ja verotukseen liittyviä väärinkäytöksiä. Tällaisia esteitä ovat esimerkiksi tehottomat ja suhteettoman raskaat menettelyt, joilla alennetaan rajoitetusti verovelvollisilta sijoittajilta julkisesti noteeratuista osakkeista tai joukkovelkakirjoista maksetuista osinko- tai korkotuloista tulon lähteellä perittyjä ylimääräisiä veroja. Lisäksi on osoittautunut, että nykytilanteessa ei pystytä riittävästi estämään toistuvia veropetosten, veronvilpin ja veronkierron riskejä, kuten äskettäiset cum ex- ja cum cum -skandaalit osoittavat. Tällä ehdotuksella pyritään tekemään EU:n lähdeveromenettelyistä tehokkaampia ja samalla suojaamaan niitä veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten riskiltä. Se perustuu asiaan liittyviin aiempiin EU:n ja kansainvälisen tason toimiin, kuten vuonna 2009 annettuun komission suositukseen lähdeveromenettelyjen yksinkertaistamisesta ja OECD:n Treaty Relief and Compliance Enhancement (TRACE) -aloitteeseen²⁸.
- (2) Jäsenvaltioiden valmiuksia ehkäistä ja torjua mahdollisia petoksia ja väärinkäytöksiä haittaavat tällä hetkellä hajanaisuus sekä sijoittajia koskevien luotettavien ja oikea-aikaisten tietojen puute. Näiden valmiuksien vahvistamiseksi on tarpeen ottaa käyttöön yhteinen veropetosten ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten riskiä kestävä kehys, joka koskee arvopapereihin tehtäviin rajatylittäviin sijoituksiin liittyvien ylimääräisten

²⁶ EUVL C , , s. .

²⁷ EUVL C , , s. .

²⁸ Komission suositus, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, lähdeveron alentamiseen sovellettavista menettelyistä (EUVL L 279, 24.10.2009, s. 8–11).

lähdeverojen alentamista. Kehyksen pitäisi johtaa EU:ssa sovellettavien eri alennusmenettelyjen lähentymiseen ja samalla varmistaa avoimuus ja varmuus sijoittajien henkilöllisyydestä tapauksen mukaan arvopapereiden liikkeeseenlaskijoille, lähdeveroasiamiehille, rahoituksen välittäjille ja jäsenvaltioille. Kehyksen olisi tämän vuoksi perustuttava automatisoituihin menettelyihin, kuten verotuksellista kotipaikkaa koskevan todistuksen digitalisointiin (menettelyn ja muodon osalta), mikä on edellytys sille, että sijoittajat voivat käyttää mahdollisia alennus- tai palautusmenettelyjä. Tällaisen kehyksen olisi myös oltava riittävän joustava, jotta siinä voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon eri jäsenvaltioissa sovellettavat erilaiset järjestelmät ja samalla varmistaa suurempi lähentyminen ja tarjota asianmukaiset väärinkäytön vastaiset välineet veropetosten, veronvilpin ja veronkierron riskien lieventämiseksi.

- (3) Oikeasuhteisen lähestymistavan varmistamiseksi ylimääräisten lähdeverojen alennusmenettelyjä koskevien sääntöjen olisi sidottava vain niitä jäsenvaltioita, jotka soveltavat osinkoihin eri lähdeverokantoja sijoittajan verotuksellisen kotipaikan mukaan. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on myönnettävä alennus, jos korkeampaa verokantaa on sovellettu tilanteessa, jossa tulisi soveltaa alemmaa verokantaa. Jäsenvaltioilla olisi myös oltava mahdollisuus panna täytäntöön samankaltaisia menettelyjä, jotka koskevat korkojen maksamista rajoitetusti verovelvollisille julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista, jotta voidaan parantaa asiaa koskevan alennusmenettelyn tehokkuutta ja varmistaa, että verovelvolliset noudattavat vaatimuksia paremmin. Tässä direktiivissä säädetyt menettelyt eivät koske jäsenvaltioita, jotka eivät tarvitse osinkojen tai korkojen ylimääräisen lähdeveron alennusmenettelyjä, eivätkä nämä säännöt siksi sido niitä. Koska sijoittajat voivat olla sijoittautuneina mihin tahansa jäsenvaltioon, yhteiseen digitaaliseen verotuksellista kotipaikkaa koskevaan todistukseen liittyviä sääntöjä olisi sovellettava kaikissa jäsenvaltioissa, ja sama koskee yleisiä säännöksiä ja loppusäännöksiä.
- (4) Sen varmistamiseksi, että kaikilla EU:n verovelvollisilla on käytössään yhteinen, asianmukainen ja tehokas todiste verotuksellisesta kotipaikastaan, jäsenvaltioiden olisi käytettävä automaattisia menettelyjä, joilla myönnetään samansisältöisiä verotuksellista kotipaikkaa koskevia todistuksia samassa tunnistettavassa ja hyväksyttävässä digitaalisessa muodossa. Tehokkuuden lisäämiseksi todistuksen olisi oltava voimassa vähintään koko myöntämivuoden ajan ja muiden jäsenvaltioiden olisi tunnustettava se kyseiseksi ajaksi. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa myönnetyn eTRC-todistuksen, jos verohallinnolla on näyttöä siitä, että siinä esitetty verotuksellinen kotipaikka ei pidä paikkaansa kyseisenä vuonna. Jotta EU:n yritykset voidaan tunnistaa tehokkaasti, todistuksessa olisi oltava tiedot eurooppalaisesta yksilöivästä tunnisteesta (EUID).
- (5) Ylimääräisen lähdeveron tehokkaamman alentamisen tavoitteen saavuttamiseksi olisi otettava käyttöön yhteiset menettelyt, joiden avulla voidaan nopeasti saada selkeät ja turvalliset tiedot sijoittajan henkilöllisyydestä erityisesti silloin, kun sijoittajapohja on laaja eli kyseessä ovat sijoitukset julkisen kaupankäynnin kohteena oleviin arvopapereihin, jolloin yksittäisten sijoittajien henkilöllisyyden tunnistaminen on haastavaa. Tällaisten menettelyjen olisi myös mahdollistettava toisessa vaiheessa asianmukaisen verokannan soveltaminen maksuhetkellä (veron alentaminen tulon lähteellä) tai maksetun ylimääräisen veron nopea palauttaminen. Koska rajatylittäviin sijoituksiin liittyy yleensä rahoituksen välittäjien maksuketju, asiaankuuluvilla menettelyillä olisi myös voitava jäljittää ja tunnistaa välittäjien ketju ja siten tulovirta arvopaperin liikkeeseenlaskijasta lopulliseen vastaanottajaan eli yksittäiseen sijoittajaan tai rekisteröityyn omistajaan. Asianomaisten jäsenvaltioiden eli niiden,

jotka soveltavat arvopaperituloista perittävää lähdeveroa ja myöntävät alennuksen ylimääräisestä verosta, olisi sen vuoksi perustettava kansallinen rekisteri niistä rahoituksen välittäjistä, joilla on merkittävä rooli maksuketjussa, ja ylläpidettävä sitä sekä vaadittava rekisteröityneitä välittäjiä raportoimaan käytettävissään olevat tiedot mahdollisesti käsittelemistään osinko- tai korkomaksuista. Vaadittavat tiedot olisi rajoitettava tietoihin, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä maksuketjun rekonstruoinniseksi ja siten hyödyllisiä petosten ja väärinkäytösten riskin ehkäisemiseksi, siinä määrin kuin tällaiset tiedot ovat raportoivan välittäjän saatavilla. Jäsenvaltiot, jotka soveltavat eri lähdeverokantoja korkoihin ja joiden on toteutettava samankaltaisia alennusmenettelyjä, voivat myös harkita perustetun kansallisen rekisterin käyttöä tarvittaessa.

- (6) Koska arvopaperien maksuketjuihin useimmiten osallistuvat rahoituksen välittäjät ovat vakavaraisuusasetuksessa²⁹ määriteltyjä suuria laitoksia sekä lähdeveroasiamiespalveluja tarjoavia arvopaperikeskuksia, nämä yhteisöt olisi velvoitettava hakemaan rekisteröintiä edellä mainitulla tavalla perustetuissa jäsenvaltioiden kansallisissa rekistereissä. Muiden rahoituksen välittäjien olisi voitava hakea rekisteröintiä harkintansa mukaan. Rahoituksen välittäjän olisi itse haettava rekisteröintiä toimittamalla jäsenvaltion nimeämälle toimivaltaiselle viranomaiselle hakemus, joka sisältää todisteet siitä, että rahoituksen välittäjä täyttää tietyt vaatimukset. Vaatimusten tarkoituksena on varmistaa, että rekisteröintiä hakeva välittäjä täyttää asiaa koskevan EU:n asetuksen vaatimukset ja että sen noudattamista valvotaan. Jos rahoituksen välittäjä on sijoittautunut EU:n ulkopuolelle, siihen on sovellettava sen kolmannen maan lainsäädäntöä, jossa on sen kotipaikka, jos kyseinen lainsäädäntö on verrattavissa tämän direktiivin tarkoituksiin eikä kolmas maa, jossa on sen kotipaikka, ole veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevan EU:n luettelon liitteessä I eikä suuririskisiä kolmansia maita koskevassa EU:n luettelossa (rahanpesun vastainen luettelo). Se, että kolmannen maan rahoituksen välittäjä noudattaa asiaan liittyviä EU:n vaatimuksia, koskee ainoastaan tässä direktiivissä säädettyjä tarkoituksia, eikä sillä ole vaikutusta EU:n muun lainsäädännön mukaisten muiden oikeuksien ja velvoitteiden käyttämiseen tai soveltamiseen. Kun rahoituksen välittäjät on rekisteröity, niitä olisi pidettävä kyseisessä jäsenvaltiossa sertifioituina rahoituksen välittäjinä, ja niihin olisi sovellettava tämän direktiivin mukaisia asiaankuuluvia raportointi- ja ilmoitusvelvollisuuksia samalla, kun niille myönnetään oikeus pyytää tässä direktiivissä säädettyjen alennusmenettelyjen soveltamista. Kansallista rekisteriä ylläpitävien jäsenvaltioiden olisi myös toteutettava toimia poistaakseen rekisteristä kaikki sertifioidut rahoituksen välittäjät, jotka sitä pyytävät tai jotka eivät enää täytä asiaankuuluvia vaatimuksia. Lisäksi nämä jäsenvaltiot voivat päättää poistaa kansallisesta rekisteristään sertifioidut rahoituksen välittäjät, joiden on todettu rikkoneen velvoitteitaan useita kertoja. Jos jäsenvaltio toteuttaa tällaisen poistamistoimen, sen olisi ilmoitettava asiasta muille jäsenvaltioille, jotka ylläpitävät kansallista rekisteriä, jotta ne voivat arvioida saman sertifioidun rahoituksen välittäjän poistamista omasta kansallisesta rekisteristään. Asianomaisten jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä sovelletaan asianomaisten osapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin, muutoksenhaku mukaan lukien, kun on kyse jäsenvaltion tekemästä päätöksestä, joka liittyy rekisteröintiin ja poistamiseen kansallisesta rekisteristä.

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta, ETA:n kannalta merkityksellinen teksti (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1–337).

- (7) Jotta voidaan varmistaa suurempi avoimuus osinko- tai korkomaksun saavan sijoittajan henkilöllisyydestä ja olosuhteista sekä maksuvirrasta liikkeeseenlaskijalta, sertifioitujen rahoituksen välittäjien olisi raportoitava kansallisen rekisterin ylläpitäjäksi nimetyille viranomaiselle tietyissä määräajoissa asiaankuuluvat tiedot. Nämä tiedot on raportoitava myös lähdeveroasiamiehelle, jos veron alentaminen tulon lähteellä on mahdollista. Näihin tietoihin olisi sisällyttävä tiedot kyseisen sijoittajan soveltuvuudesta, mutta ne olisi rajoitettava tietoihin, jotka ovat raportoivan sertifioitujen rahoituksen välittäjän saatavilla. Rahoituksen välittäjillä, joilla ei ole velvollisuutta rekisteröityä sertifioituksi rahoituksen välittäjiksi ja jotka ovat myös päättäneet olla rekisteröitymättä sellaisiksi, ei ole tämän direktiivin mukaisia raportointivelvollisuuksia. Tiedot sellaisten välittäjien käsittelemistä maksuista, jotka eivät ole sertifioituja rahoituksen välittäjiä, ovat kuitenkin edelleen merkityksellisiä, ja jäsenvaltio voi harkintansa mukaan pitää niitä tarpeellisina avoimuuden varmistamiseksi ja maksuketjun asianmukaisen rekonstruoinnin mahdollistamiseksi ennen tässä direktiivissä säädettyjen alennus- ja palautusmenettelyjen (veron alentamisen tulon lähteellä tai nopean palautuksen) soveltamista. Sen vuoksi jäsenvaltiot voivat pyytää sertifioituja rahoituksen välittäjiä hankkimaan kyseiset tiedot tällaisilta välittäjiltä ja raportoimaan asiasta, jotta tässä direktiivissä säädettyjä alennus- ja palautusmenettelyjä voidaan soveltaa.
- (8) Jotta pääomamarkkinaunionista tulisi tehokkaampi ja kilpailukykyisempi, olisi helpotettava ja nopeutettava arvopapereiden tuloista perittävien ylimääräisten lähdeverojen alennusmenettelyjä, kun asianomaiset sertifioidut rahoituksen välittäjät ovat toimittaneet riittävät tiedot muun muassa sijoittajan henkilöllisyydestä. Asianomaisia sertifioituja rahoituksen välittäjiä ovat kaikki sijoittajan ja arvopapereiden liikkeeseenlaskijan välisen maksuketjun sertifioidut rahoituksen välittäjät, joita voidaan vaatia toimittamaan tietoja myös ketjun sertifioimattomien rahoituksen välittäjien suorittamista maksuista kunkin jäsenvaltion toimintaperiaatteiden mukaisesti. Jäsenvaltioiden erilaiset lähestymistavat huomioon ottaen suunnitellaan kahdentyyppisiä menettelyjä: i) veron alentaminen tulon lähteellä soveltamalla suoraan asianmukaista verokantaa lähdeveron pidätysheijalla ja ii) nopea palautus enintään 50 päivän kuluessa osingon maksupäivästä tai tapauksen mukaan siitä päivästä, jona joukkovelkakirjan liikkeeseenlaskijan on maksettava korkoa joukkovelkakirjan haltijalle (kupongin irtoamispäivä). Jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa valintansa mukaan käyttöön jompikumpi näistä kahdesta menettelystä tai niiden yhdistelmä sen mukaan, mitä ne pitävät tarkoituksenmukaisena, ja varmistettava samalla, että vähintään jompikumpi menettely on kaikkien sijoittajien saatavilla, jos tämän direktiivin vaatimukset täyttyvät. Jotta varmistetaan näiden menettelyjen asianmukainen ja oikea-aikainen täytäntöönpano asianomaisissa jäsenvaltioissa, on aiheellista soveltaa korkoa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien ja näistä menettelyistä hyötymisen edellytykset täyttävien ylimääräisten lähdeverojen viivästyneisiin palautuksiin. Jos asiaankuuluvat vaatimukset eivät täyty tai jos asianomainen sijoittaja niin haluaa, jäsenvaltioiden olisi sovellettava nykyisiä vakiomuotoisia palautusmenettelyjään ylimääräisten lähdeverojen alentamiseksi. Rekisteröityjen omistajien, erityisesti vähittäissijoittajien, ja heidän valtuutettujen edustajiensa olisi joka tapauksessa säilytettävä oikeus hakea siinä jäsenvaltiossa maksetun ylimääräisen lähdeveron palautusta, jossa he toimittavat todisteet kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten täyttymisestä.
- (9) Ylimääräisten lähdeverojen alennusjärjestelmien turvaamiseksi jäsenvaltioiden, jotka ylläpitävät kansallista rekisteriä, olisi myös vaadittava sertifioituja rahoituksen välittäjiä tarkistamaan alennusta hakevien sijoittajien soveltuvuus. Sertifioitujen

rahoituksen välittäjien olisi erityisesti kerättävä asianomaisen sijoittajan verotuksellista kotipaikkaa koskeva todistus ja ilmoitus siitä, että kyseinen sijoittaja on maksun tosiasiallinen edunsaaja lähdejäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti. Niiden on myös tarkistettava sovellettava, sijoittajan erityisolosuhteisiin perustuva lähdeverokanta ja ilmoitettava, ovatko ne tietoisia kohde-etuutena oleviin arvopapereihin liittyvästä rahoitusjärjestelystä, jota ei ole selvitetty, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty osingon irtoamispäivänä. Sertifioidut rahoituksen välittäjät olisi saatettava vastuuseen verotulojen menetyksistä, jotka ovat aiheutuneet näiden velvoitteiden puutteellisen täyttämisen vuoksi, siltä osin kuin niin säädetään sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jossa menetys on aiheutunut. Jotta voidaan varmistaa sertifioiduille rahoituksen välittäjille asetetun taakan ja vastuun oikeasuhteisuus, kevennettyjä todentamisvelvollisuuksia olisi sovellettava kaikkiin alennusmenettelyihin, joissa väärinkäytön riski on pieni, ja erityisesti silloin, kun sijoittajalle maksettavan osingon kokonaismäärä osakeomistuksesta yhtiössä on alle 1 000 euroa. Jos väärinkäyttö osoitetaan muulla tavoin, jäsenvaltiot voivat kuitenkin soveltaa kansallisen lainsäädännön mukaisia seuraamuksia, mukaan lukien tässä direktiivissä säädettyjen alennusjärjestelmien epääminen, mutta ne eivät voi asettaa sertifioituja rahoituksen välittäjiä vastuuseen todentamatta jättämisestä.

- (10) Tiedetään, että rahoitusjärjestelyjä voidaan käyttää arvopaperin koko tai osittaisen taloudellisen omistajuuden ja/tai asiaankuuluvien sijoitusriskien siirtämiseen. On myös osoitettu, että tällaisia järjestelyjä on käytetty osinkoarbitraasi- ja osingonpesujärjestelyissä, kuten cum ex- ja cum cum -järjestelyissä, ainoana tarkoituksena saada oikeudettomia palautuksia tai kasvattaa sellaisten palautusten määrää, joihin sijoittajalla on ollut tosiasiallinen oikeus. Verohallinnot tarvitsevat siksi verotukseen liittyvien väärinkäytösten torjumiseksi tietoja tällaisista rahoitusjärjestelyistä, joihin kuuluu yleensä laillisia arvopaperitransaktioita, kuten takaisinostosopimuksia tai arvopapereiden lainaksi antamista, sekä johdannaistuotteita, kuten osakefutuureja, joiden kohde-etuutena on tietty osake. Oikeasuhteisen lähestymistavan varmistamiseksi näiden tietojen raportointia olisi vaadittava vain niiltä sertifioiduilta rahoituksen välittäjiltä, jotka ovat ketjussa olevan asemansa vuoksi saattaneet olla suoraan mukana asianomaisessa rahoitusjärjestelyssä. Tällaista raportointia ei vaadita joukkovelkakirjojen ja korkojen osalta.
- (11) Tehokkuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön seuraamusjärjestelmä, jota sovelletaan niiden kansallisten sääntöjen rikkomiseen, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tällaisten seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (12) Ehdotettujen sääntöjen asianmukainen täytäntöönpano ja sen valvonta kussakin asianomaisessa jäsenvaltiossa on ratkaisevan tärkeää koko pääomamarkkinaunionin edistämisen sekä jäsenvaltioiden veropohjan suojelun kannalta, minkä vuoksi komission olisi seurattava täytäntöönpanoa. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi toimitettava komissiolle säännöllisesti täytäntöönpanosäädöksessä täsmennetyt tiedot, jotka koskevat tämän direktiivin nojalla hyväksytyjen kansallisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa ja sen valvontaa niiden alueella. Komission olisi laadittava jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja muiden saatavilla olevien tietojen perusteella arviointi, jossa arvioidaan ehdotettujen uusien sääntöjen tehokkuutta. Komission olisi tässä yhteydessä tarkasteltava tarvetta saattaa tällä direktiivillä käyttöön otetut säännöt ajan tasalle.
- (13) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän direktiivin täytäntöönpanolle erityisesti i) digitaalisen verotuksellista kotipaikkaa koskevan

todistuksen, ii) rahoituksen välittäjien raportoinnin ja iii) tämän direktiivin mukaisen alennuspyynnön osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa hyväksyä vakiolomakkeita, joissa on rajoitettu määrä osia, mukaan lukien kielijärjestelyt. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011³⁰ mukaisesti.

- (14) Tämän direktiivin mukaisessa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679³¹. Rahoituksen välittäjät ja jäsenvaltiot voivat käsitellä henkilötietoja tämän direktiivin nojalla ainoastaan silloin, kun tietojen käsittelyn tarkoituksena on palvella yleistä julkista etua eli torjua veropetoksia, veronkiertoa ja verovilppiä, suojella verotuloja ja edistää oikeudenmukaista verotusta, mikä vahvistaa sosiaalisen, poliittisen ja taloudellisen osallisuuden mahdollisuuksia jäsenvaltioissa. Jotta tämä tavoite voidaan saavuttaa tehokkaasti, on tarpeen rajoittaa edellä mainitussa asetuksessa säädettyjä tiettyjä yksilöiden oikeuksia, erityisesti oikeutta saada ilmoitus heidän tietojensa käsittelystä ja sen laajuudesta sekä oikeutta antaa suostumus tietyn tyyppiseen tietojenkäsittelyyn.
- (15) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla kyseessä olevien transaktioiden rajatylittävän luonteen vuoksi sekä säännösten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten alentamiseksi koko sisämarkkinoilla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (16) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725³² 42 artiklan mukaisesti.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt digitaalisen verotuksellista kotipaikkaa koskevan todistuksen myöntämisestä jäsenvaltioissa ja menettelystä, jolla alennetaan ylimääräistä lähdeveroa, jonka jäsenvaltio voi pidättää julkisen kaupankäynnin kohteena olevista

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

osakkeista saatavista osingoista ja tapauksen mukaan julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista saatavista koroista, jotka maksetaan rekisteröidyille omistajille, joiden verotuksellinen kotipaikka on kyseisen jäsenvaltion ulkopuolella.

2 artikla

Soveltamisala

I ja IV lukua sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin. II lukua sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin kaikkien sellaisten henkilöiden osalta, joiden verotuksellinen kotipaikka on niiden lainkäyttöalueella.

III luvussa säädettyjä menettelyjä sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin, jotka alentavat julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista maksetuista osingoista perittävää ylimääräistä lähdeveroa. Jäsenvaltiot, jotka myöntävät ylimääräisen lähdeveron alennuksen julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista maksetuista koroista, voivat soveltaa III lukua.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'ylimääräisellä lähdeverolla' jäsenvaltion rajoitetusti verovelvollisille omistajille maksetuista osingoista tai arvopapereiden koroista yleistä kansallista verokantaa soveltaen perityn lähdeveron määrän ja kyseisen jäsenvaltion samasta osingosta tai korosta kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen tai tapauksesta riippuen kansallisen erityislainsäädännön mukaisen alemman lähdeveron määrän erotusta;
- 2) 'julkisen kaupankäynnin kohteena olevalla osakkeella' osaketta, joka on otettu kaupankäynnin kohteeksi 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun direktiivin 2014/65/EU³³ 4 artiklan 21 alakohdassa määritellyllä säännellyllä markkinalla tai mainitun artiklan 22 alakohdassa määritellyssä monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä;
- 3) 'julkisen kaupankäynnin kohteena olevalla joukkovelkakirjalla' joukkovelkakirjaa, joka on otettu kaupankäynnin kohteeksi 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 21 alakohdassa määritellyllä säännellyllä markkinalla, 22 alakohdassa määritellyssä monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä tai 23 alakohdassa määritellyssä organisoidussa kaupankäyntijärjestelmässä;
- 4) 'rahoituksen välittäjällä' 23 päivänä heinäkuuta 2014 annetun asetuksen (EU) N:o 909/2014³⁴ 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltä arvpaperikeskusta, asetuksen (EU)

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (uudelleenlaadittu) (EUVL L 173, 2.6.2014, s. 349).

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1–72).

N:o 575/2013³⁵ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta tai direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä sijoituspalveluyritystä tai kolmannen maan oikeushenkilöä, joka on saanut toimiluvan tarjota arvopaperikeskuksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tarjoamiin palveluihin verrattavissa olevia palveluja kotipaikkanaan olevan kolmannen maan vastaavan lainsäädännön nojalla ja joka on osa arvopapereita liikkeeseen laskevan yhteisön ja kyseisistä arvopapereista maksuja saavan rekisteröidyn omistajan välistä arvopapereiden maksuketjua;

- 5) 'EUID-tunnisteella' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1132³⁶ 16 artiklassa tarkoitettua yritysten eurooppalaista yksilöivää tunnistetta;
- 6) 'verotunnisteella' jäsenvaltiossa verotustarkoituksiin rekisteröidyn omistajan yksilöivää verotunnistetta;
- 7) 'lähdeveron alentamiseen sovellettavalla menettelyllä' menettelyä, jossa rekisteröidyn omistajan arvopapereista saamista osingoista tai koroista perittävää ylimääräistä lähdeveroa alennetaan tai se palautetaan;
- 8) 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista, jonka jäsenvaltio on nimennyt 5 artiklan mukaisesti ja johon kuuluvat kaikki henkilöt, jotka kyseinen viranomainen on valtuuttanut kansallisten sääntöjen mukaisesti toimimaan sen puolesta tätä direktiiviä sovellettaessa;
- 9) 'arvopaperilla' julkisen kaupankäynnin kohteena olevaa osaketta tai julkisen kaupankäynnin kohteena olevaa joukkovelkakirjaa;
- 10) 'suurella laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdassa määriteltyä suurta laitosta;
- 11) 'lähdeveroasiamiehellä' yhteisöä, jonka lähdejäsenvaltio on valtuuttanut ottamaan vastuulleen lähdeveron vähentämisen arvopapereista maksetuista osingoista tai koroista ja tällaisen lähdeveron siirtämisen lähdejäsenvaltion veroviranomaiselle;
- 12) 'täsmäytyspäivällä' arvopaperin liikkeeseenlaskijan asettamaa päivää, jolloin määritetään kyseisen arvopaperin omistajan henkilöllisyys ja siitä johtuvat oikeudet, mukaan lukien tapauksen mukaan oikeus osallistua yhtiökokoukseen ja äänestää siinä, rahoituksen välittäjän kirjanpitoon työajan päättymisajankohtana arvo-osuuksina kirjattujen toteutettujen positioiden perusteella, asetuksen (EU) 2018/1212³⁷ 1 artiklan 7 alakohdan määritelmän mukaisesti;
- 13) 'toimituksella' arvopaperitapahtuman loppuun saattamista, jos se tehdään kyseisen tapahtuman osapuolten velvoitteiden täyttämiseksi siirtämällä varoja tai arvopapereita taikka molempia, 23 päivänä heinäkuuta 2014 annetun asetuksen (EU) N:o 909/2014 2 artiklan 7 alakohdan määritelmän mukaisesti;

³⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta, ETA:n kannalta merkityksellinen teksti (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1–337).

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (kodifikaatio) (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46–127).

³⁷ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1212, annettu 3 päivänä syyskuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/36/EY annettujen osakkeenomistajien tunnistamista, tietojen toimittamista ja osakkeenomistajien oikeuksien käytön helpottamista koskevien säännösten täytäntöönpanoa koskevista vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 223, 4.9.2018, s. 1).

- 14) 'rekisteröidyllä omistajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on oikeus saada arvopapereista osinko- tai korkotuloa, joka on jäsenvaltiossa lähdeveron alaista;
- 15) 'sijoitustilillä' tiliä tai tilejä, jotka rahoituksen välittäjät tarjoavat rekisteröidyille omistajille ja joiden kautta niiden arvopapereita säilytetään tai rekisteröidään ja joille näihin arvopapereihin liittyvät maksut suoritetaan;
- 16) 'osingon irtoamispäivällä' päivää, josta lähtien osakkeilla käydään kauppaa ilman niistä johtuvia oikeuksia, kuten tapauksen mukaan oikeutta osallistua yhtiökokoukseen ja äänestää;
- 17) 'rahoitusjärjestelyllä' järjestelyä tai sopimusvelvoitetta, jolla osa julkisen kaupankäynnin kohteena olevan osakkeen, josta maksetaan osinkoa, omistuksesta siirretään tai voitaisiin siirtää pysyvästi tai väliaikaisesti toiselle osapuolelle;
- 18) 'arvopapereiden maksuketjulla' sellaisten rahoituksen välittäjien muodostamaa kokonaisuutta, jotka käsittelevät arvopapereihin liittyvien osinkojen tai korkojen maksamista arvopapereiden liikkeeseenlaskijan ja rekisteröidyn omistajan, jolle tällaisista arvopapereista maksetaan osinkoja tai korkoja, välillä;
- 19) 'kaksinkertaista verotusta koskevalla sopimuksella' sopimusta, jossa määrätään tulojen ja soveltuvin osin pääoman kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta ja joka on voimassa kahden (tai useamman) maan välillä;
- 20) 'lähdejäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa on osinkoa tai korkoa maksavan arvopaperin liikkeeseenlaskijan kotipaikka;
- 21) 'nopealla palautusjärjestelmällä' järjestelmää, jossa osingon tai koron maksu suoritetaan yleistä kotimaista lähdeverokantaa soveltaen ja jossa sen jälkeen esitetään pyyntö ylimääräisen lähdeveron palauttamisesta 13 artiklassa säädettyssä määräajassa;
- 22) 'veron alentamista tulon lähteellä koskevalla järjestelmällä' järjestelmää, jossa osinkojen tai korkojen maksuhetkellä sovelletaan asianmukaista lähdeverokantaa sovellettavien kansallisten sääntöjen ja/tai kansainvälisten sopimusten, kuten kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen, mukaisesti;
- 23) 'vakimuotoisella palautusjärjestelmällä' järjestelmää, jossa osinkojen tai korkojen maksaminen suoritetaan yleistä kotimaista lähdeverokantaa soveltaen ja sen jälkeen esitetään pyyntö ylimääräisen lähdeveron palauttamisesta 13 artiklassa säädetyn menettelyn ulkopuolella;
- 24) 'euromääräisten markkinoiden lyhyellä korolla' 10 päivänä heinäkuuta 2019 annetuissa Euroopan keskuspankin suuntaviivoissa (EU) 2019/1265³⁸ määriteltyä euromääräisten markkinoiden lyhyttä korkoa;

II LUKU

DIGITAALINEN VEROTUKSELLISTA KOTIPAIKKAA KOSKEVA TODISTUS

³⁸ Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2019/1265, annettu 10 päivänä heinäkuuta 2019, euromääräisten markkinoiden lyhyestä korosta (€STR) (EKP/2019/19) (EUVL L 199, 26.7.2019, s. 8–17).

Digitaalinen verotuksellista kotipaikkaa koskeva todistus (eTRC)

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä automaattisesta menettelystä digitaalisten verotuksellista kotipaikka koskevien todistusten (eTRC) myöntämiseksi henkilölle, jonka verotuksellisen kotipaikan katsotaan olevan niiden lainkäyttöalueella.
2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä eTRC-todistus yhden työpäivän kuluessa pyynnön esittämisestä, jollei 4 kohdasta muuta johdu. eTRC-todistuksen on oltava liitteen I teknisten vaatimusten mukainen, ja sen on sisällettävä seuraavat tiedot:
 - a) verovelvollisen etu- ja sukunimi sekä syntymäaika ja -paikka, jos verovelvollinen on luonnollinen henkilö, tai verovelvollisen nimi ja eurooppalainen yksilöivä tunnistenumero (EUID), jos verovelvollinen on yhteisö;
 - b) verotunniste;
 - c) verovelvollisen osoite;
 - d) myöntämispäivä;
 - e) todistuksen kattama ajanjakso;
 - f) todistuksen myöntävän veroviranomaisen tunnistetiedot;
 - g) mahdolliset lisätiedot, jotka voivat olla merkityksellisiä, jos todistus myönnetään muuhun tarkoitukseen kuin lähdeveron alentamiseen tämän direktiivin nojalla, tai tiedot, jotka on sisällytettävä verotuksellista kotipaikkaa koskevaan todistukseen EU:n lainsäädännön nojalla.
3. eTRC-todistuksen on katettava vähintään koko se kalenterivuosi, jona tällaista todistusta haetaan, ja olla voimassa kattamansa ajan, paitsi jos ja siihen saakka kun eTRC-todistuksen myöntävällä jäsenvaltiolla on todisteita siitä, että henkilö, jota eTRC-todistus koskee, ei asu sen lainkäyttöalueella.
4. Jos verovelvollisen verotuksellisen kotipaikan todentamiseen tarvitaan enemmän kuin yksi työpäivä, jäsenvaltion on ilmoitettava todistuksen hakijalle tarvittavasta lisäajasta ja viivästyksen syistä.
5. Jäsenvaltioiden on tunnustettava toisen jäsenvaltion myöntämä eTRC-todistus riittäväksi todisteeksi verovelvollisen kotipaikasta kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa 3 kohdan mukaisesti.
6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan eTRC-todistuksen myöntämiseen käytettävät vakimuotoiset sähköiset lomakkeet, mukaan lukien kielijärjestelyt, ja tekniset protokollat, mukaan lukien turvallisuusstandardit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 18 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

LÄHDEVERON ALENTAMISEEN SOVELLETTAVAT MENETTELYT

1 JAKSO

SERTIFIOIDUT RAHOITUKSEN VÄLITTÄJÄT

5 artikla

Sertifioitujen rahoituksen välittäjien kansallinen rekisteri

1. Jäsenvaltioiden, jotka perivät lähdeveroa osingoista, jotka maksetaan julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista sellaisille rekisteröidyille omistajille, joiden verotuksellinen kotipaikka on kyseisen jäsenvaltion ulkopuolella, ja jotka myöntävät ylimääräisen lähdeveron alennuksia, on perustettava sertifioitujen rahoituksen välittäjien kansallinen rekisteri. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa käyttää tätä kansallista rekisteriä myös julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista maksettavista koroista perittävän ylimääräisen lähdeveron alentamisessa.
2. Jäsenvaltiot, jotka perivät lähdeveroa julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista maksettavista koroista mutta eivät julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista maksettavista osingoista, voivat halutessaan perustaa kansallisen rekisterin.
3. Jäsenvaltioiden, jotka perustavat kansallisen rekisterin 1 ja 2 kohdan mukaisesti, on nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka vastaa rekisterin ylläpidosta ja päivittämisestä.
4. Kansallisessa rekisterissä on oltava seuraavat tiedot sertifioiduista rahoituksen välittäjistä:
 - a) sertifioidun rahoituksen välittäjän nimi;
 - b) rekisteröintipäivä;
 - c) sertifioidun rahoituksen välittäjän yhteystiedot ja mahdollinen verkkosivusto;
 - d) EUID-tunniste tai, jos sertifioidulla rahoituksen välittäjällä ei ole tällaista tunnistetta, sen sijoittautumismaan antama oikeushenkilötunnus (LEI) tai muu oikeushenkilöiden rekisteröintinumero.
5. Kansallinen rekisteri on asetettava julkisesti saataville jäsenvaltion tähän tarkoitukseen luodulla verkkosivustolla, ja se on päivitettävä vähintään kerran kuukaudessa.

6 artikla

Vaatimus sertifioiduksi rahoituksen välittäjäksi rekisteröitymisestä

1. Jäsenvaltioiden, jotka ylläpitävät 5 artiklan mukaista kansallista rekisteriä, on vaadittava, että kaikki 3 artiklan 10 alakohdassa tarkoitetut suuret laitokset, jotka käsittelevät niiden lainkäyttöalueilta peräisin olevia arvopapereihin liittyviä osinkoja ja tapauksen mukaan korkomaksuja, sekä 3 artiklan 4 alakohdassa tarkoitetut arvopaperikeskukset, jotka tarjoavat lähdeveroasiamiehen palveluja samojen maksujen osalta, rekisteröityvät kyseisen jäsenvaltion kansalliseen rekisteriin.
2. Jäsenvaltioiden, jotka ylläpitävät kansallista rekisteriä 5 artiklan mukaisesti, on pyynnöstä mahdollistettava kaikkien 7 artiklan vaatimukset täyttävien rahoituksen välittäjien rekisteröinti kyseiseen rekisteriin.

Rekisteröintimenettely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahoituksen välittäjä rekisteröidään sertifioitujen rahoituksen välittäjien kansalliseen rekisteriin kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun rahoituksen välittäjä on jättänyt rekisteröintihakemuksen, jossa esitetään todisteet kaikista seuraavista vaatimuksista:
 - a) verotuksellinen kotipaikka jäsenvaltiossa tai sellaisen kolmannen maan lainkäyttöalueella, jota ei ole mainittu veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevan EU:n luettelon³⁹ liitteessä I eikä delegoidun asetuksen (EU) 2016/1675⁴⁰ liitteessä olevassa taulukossa I;
 - b) jos rekisteröintiä hakeva rahoituksen välittäjä on luottolaitos, verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalueella myönnetty toimilupa harjoittaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevan 12 tai 14 kohdan tai kolmannen maan vastaavan lainsäädännön mukaista säilytystoimintaa; jos rekisteröintiä hakeva rahoituksen välittäjä on sijoituspalveluyritys, verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalueella myönnetty toimilupa harjoittaa direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan B osan 1 kohdan tai kolmannen maan vastaavan lainsäädännön mukaista säilytystoimintaa; tai jos rekisteröintiä hakeva rahoituksen välittäjä on arvopaperikeskus, asetuksen (EU) N:o 909/2014 tai kotipaikkana olevan kolmannen maan vastaavan lainsäädännön mukainen verotuksellisen kotipaikan lainkäyttöalueelle myönnetty toimilupa;
 - c) vakuutus neuvoston direktiivin 2014/107/EU⁴¹ säännösten tai soveltuvin osin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2018/843/EU⁴² säännösten tai sellaisen kolmannen maan lainkäyttöalueen vastaavan lainsäädännön noudattamisesta, jota ei ole mainittu veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevan EU:n luettelon liitteessä I tai delegoidun asetuksen (EU) 2016/1675 liitteessä olevassa taulukossa I.
2. Rahoituksen välittäjien on ilmoitettava viipymättä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista a–c alakohdan mukaisesti toimitettujen tietojen muutoksista.

Kansallisesta rekisteristä poistaminen

1. Jäsenvaltioiden on poistettava kansallisesta rekisteristään sertifioitu rahoituksen välittäjä, jos tällainen välittäjä

³⁹ Euroopan unionin neuvosto, talous- ja rahoitusasioiden neuvosto, 14094/16, Bryssel 8. marraskuuta 2016.

⁴⁰ Komission delegoitu asetukset (EU) 2016/1675, annettu 14 päivänä heinäkuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 täydentämisestä yksilöimällä suuririskiset kolmannet maat, joilla on strategisia puutteita (EUVL L 254, 20.9.2016, s. 1–4).

⁴¹ Neuvoston direktiivi 2014/107/EU, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 359, 16.12.2014, s. 1–29).

⁴² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/843, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin (EU) 2015/849 ja direktiivien 2009/138/EY ja 2013/36/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 43–74).

- a) pyytää poistamista; tai
 - b) ei enää täytä 7 artiklan vaatimuksia.
2. Jäsenvaltiot voivat poistaa kansallisesta rekisteristään sertifioidut rahoituksen välittäjät, joiden on todettu toistuvasti ja tarkoituksellisesti jättäneen täyttämättä seuraavien säädösten mukaiset velvoitteensa:
- a) tämä direktiivi;
 - b) neuvoston direktiivi 2014/107/EU; tai
 - c) direktiivi (EU) 2018/843; tai
 - d) verotuksellisenä kotipaikkana olevan kolmannen maan vastaava lainsäädäntö.
3. Jäsenvaltion, joka poistaa sertifioidun rahoituksen välittäjän kansallisesta rekisteristään, on ilmoitettava asiasta viipymättä kaikille muille jäsenvaltioille, jotka ylläpitävät 5 artiklan mukaista kansallista rekisteriä.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahoituksen välittäjä, joka on poistettu kansallisesta rekisteristä 1 kohdan mukaisesti, rekisteröidään uudelleen, jos tämän direktiivin säännösten noudattamatta jättäminen on korjattu, mukaan lukien direktiivin säännösten noudattamatta jättämisestä johtuvien maksamatta olevien määrien maksaminen tai niistä sopiminen.

2 JAKSO

RAPORTOINTI

9 artikla

Raportointivelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla niiden kansallisessa rekisterissä olevat sertifioidut rahoituksen välittäjät veloitetaan raportoimaan toimivaltaiselle viranomaiselle liitteessä II tarkoitettut tiedot mahdollisimman pian täsmäytyspäivän jälkeen, paitsi jos jotakin transaktion osaa koskeva toimitusohje on avoin täsmäytyspäivänä, jolloin kyseistä tapahtumaa koskeva raportointi on tehtävä mahdollisimman pian toimituksen jälkeen. Jos 20 päivän kuluttua täsmäytyspäivästä jonkin transaktion osan toimitus on edelleen kesken, sertifioitujen rahoituksen välittäjien on raportoitava seuraavien 5 kalenteripäivän kuluessa se osa, jonka toimitus on kesken.
2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että sertifioitujen rahoituksen välittäjien ei tarvitse raportoida liitteessä II olevassa E kohdassa tarkoitettuja tietoja, jos rekisteröidylle omistajalle maksettavan osingon kokonaismäärä omistajan omistusosuudesta yhtiössä on enintään 1 000 euroa.
3. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää 5 artiklan mukaisesti perustettua kansallista rekisteriä korkojen maksuun, on vaadittava sertifioituja rahoituksen välittäjiä raportoimaan liitteessä II olevat tiedot, mutta ne eivät saa vaatia raportoimaan E kohdan mukaisia tietoja.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan vakiomuotoiset sähköiset lomakkeet, mukaan lukien kielijärjestelyt, ja viestintäkanavia koskevat vaatimukset liitteessä II tarkoitettujen tietojen raportointia varten. Nämä

täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 18 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että niiden kansallisessa rekisterissä olevat sertifioidut rahoituksen välittäjät säilyttävät raportoituja tietoja tukevat asiakirjat viiden vuoden ajan ja tarjoavat pääsyn mahdollisiin muihin tietoihin sekä pääsyn tiloihinsa tarkastusta varten, ja niiden on vaadittava, että sertifioidut rahoituksen välittäjät poistavat tai anonymisoivat kaikki tällaisiin asiakirjoihin sisältyvät henkilötiedot heti tarkastuksen päätyttyä ja viimeistään viiden vuoden kuluttua raportoinnista.

3 JAKSO

ALENNUSJÄRJESTELMÄT

10 artikla

Veron alentamista tulon lähteellä tai nopeaa palautusta koskeva pyyntö

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava sertifioitua rahoituksen välittäjää, joka ylläpitää osinkoa tai korkoa saavan rekisteröidyn omistajan sijoitustiliä, pyytämään tällaisen rekisteröidyn omistajan puolesta 12 artiklan mukaista lähdeveron alennusta ja/tai 13 artiklan mukaista palautusta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) Rekisteröity omistaja on valtuuttanut sertifioidun rahoituksen välittäjän pyytämään alennusta ja/tai palautusta sen puolesta; ja
 - b) Sertifioitu rahoituksen välittäjä on tarkastanut ja vahvistanut rekisteröidyn omistajan kelpoisuuden 11 artiklan mukaisesti. Tällaiseen tarkastukseen voi sisältyä myös riskinarviointi, jossa otetaan huomioon luotto- ja petosriski.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot eivät saa myöntää 12 ja 13 artiklassa säädettyjen järjestelmien mukaista alennusta tai palautusta pyynnön osalta, jos
 - a) osinko on maksettu julkisen kaupankäynnin kohteena olevasta osakkeesta, jonka rekisteröity omistaja on hankkinut osingon irtoamispäivää edeltäneiden kahden päivän aikana;
 - b) osingonmaksu kohde-etuutena olevasta arvopaperista, jonka osalta alennusta pyydetään, liittyy rahoitusjärjestelyyn, jota ei ole selvitetty, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai joka ei ole muutoin päättynyt osingon irtoamispäivänä.
3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat evätä 12 artiklan mukaista alennusta ja 13 artiklan mukaista palautusta koskevat pyynnot, jos
 - a) vähintään yksi rahoituksen välittäjistä arvopapereiden maksuketjussa ei ole sertifioitu rahoituksen välittäjä eikä ketjun myöhempi sertifioitu rahoituksen välittäjä ole toimittanut toimivaltaiselle viranomaiselle tietoja, jotka rahoituksen välittäjän olisi raportoitava tämän direktiivin mukaisesti, jos se olisi sertifioitu rahoituksen välittäjä; tai
 - b) vaaditaan vapautusta lähdeverosta.

Rekisteröidyn omistajan kelpoisuutta koskeva huolellisuusvelvoite

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sertifioitu rahoituksen välittäjä, joka pyytää 12 artiklan mukaista alennusta ja/tai 13 artiklan mukaista palautusta rekisteröidyn omistajan puolesta, saa tällaiselta rekisteröidyltä omistajalta vakuutuksen siitä, että rekisteröity omistaja
 - a) on lähdejäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä määritelty osingon tai koron tosiasiallinen edunsaaja; ja
 - b) se ei ole mukana kohde-etuutena olevaan julkisen kaupankäynnin kohteena olevaan osakkeeseen liittyvässä rahoitusjärjestelyssä, jota ei ole selvitetty, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty osingon irtoamispäivänä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sertifioidut rahoituksen välittäjät, jotka pyytävät 12 artiklan mukaista alennusta ja/tai 13 artiklan mukaista palautusta rekisteröidyn omistajan puolesta, tarkistavat seuraavat:
 - a) rekisteröidyn omistajan eTRC-todistus ja/tai asianmukainen todiste verotuksellisesta kotipaikasta kolmannessa maassa;
 - b) rekisteröidyn omistajan ilmoitus ja verotuksellinen kotipaikka verrattuna tietoihin, jotka on saatu sertifioidun rahoituksen välittäjän käyttämistä sisäisistä valvontamekanismeista direktiivin (EU) 2015/849⁴³ mukaisten rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyvien velvoitteiden noudattamiseksi, tai vastaaviin tietoihin, joita vaaditaan kolmansissa maissa;
 - c) rekisteröidyn omistajan oikeus tiettyyn alennettuun lähdeverokantaan lähdejäsenvaltion ja niiden lainkäyttöalueiden välisen kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaisesti, joilla rekisteröidyn omistajan verotuksellinen kotipaikka sijaitsee, tai lähdejäsenvaltion asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
 - d) osingonmaksun tapauksessa ja sertifioidun rahoituksen välittäjän käytettävissä olevien tietojen perusteella sellaisen rahoitusjärjestelyn mahdollinen olemassaolo, jota ei ole selvitetty, jonka voimassaolo ei ole päättynyt tai jota ei ole muutoin päätetty osingon irtoamispäivänä, paitsi jos rekisteröidylle omistajalle maksettava osinko kustakin sen omistamasta samanlaisten osakkeiden ryhmästä on enintään 1 000 euroa.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sertifioiduilla rahoituksen välittäjillä on riittävät menettelyt, joilla ne suorittavat 2 kohdan mukaiset tarkastukset.

⁴³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73–117).

12 artikla

Veron alentamista tulon lähteellä koskeva järjestelmä

Jäsenvaltiot voivat sallia, että sertifioidut rahoituksen välittäjät, jotka ylläpitävät rekisteröidyn omistajan sijoitustiliä, pyytävät veron alentamista tulon lähteellä rekisteröidyn omistajan puolesta 10 artiklan mukaisesti toimittamalla lähdeveroasiamiehelle seuraavat tiedot:

- a) rekisteröidyn omistajan verotuksellinen kotipaikka; ja
- b) lähdeverokanta, jota sovelletaan maksuihin kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen tai asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

13 artikla

Nopea palautusjärjestelmä

1. Jäsenvaltiot voivat sallia, että sertifioidut rahoituksen välittäjät, jotka ylläpitävät rekisteröidyn omistajan sijoitustiliä, pyytävät ylimääräisen lähdeveron nopeaa palauttamista tällaisen rekisteröidyn omistajan puolesta 10 artiklan mukaisesti, jos tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot toimitetaan mahdollisimman pian maksupäivän jälkeen ja viimeistään 25 kalenteripäivän kuluessa osingon tai koron maksupäivästä.
2. Jäsenvaltioiden on käsiteltävä 1 kohdan mukaisesti esitetty palautuspyyntö 25 kalenteripäivän kuluessa pyynnön päivämäärästä tai siitä päivästä, jona kaikki asianomaiset sertifioidut rahoituksen välittäjät ovat täyttäneet tämän direktiivin mukaiset raportointivelvoitteet, sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi. Jäsenvaltioiden on sovellettava tällaisen palautuksen määrään korkoa 14 artiklan mukaisesti kultakin 25. päivän jälkeiseltä viivästyspäivältä.
3. Nopeaa palautusta pyytävän sertifioidun rahoituksen välittäjän on toimitettava asianomaiselle jäsenvaltiolle seuraavat tiedot:
 - a) liitteessä II olevassa B kohdassa tarkoitetun osinko- tai korkomaksun tunnistetiedot;
 - b) sovellettavan lähdeverokannan oikeusperusta ja palautettavan ylimääräisen veron kokonaismäärä;
 - c) rekisteröidyn omistajan verotuksellinen kotipaikka;
 - d) edellä olevan 11 artiklan mukaisesti annettu rekisteröidyn omistajan ilmoitus.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan eTRC-todistuksen myöntämiseen käytettävät vakimuutoiset sähköiset lomakkeet, mukaan lukien kielijärjestelyt, ja tämän artiklan mukaisten pyyntöjen toimittamisessa käytettäviä viestintäkanavia koskevat vaatimukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 18 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

14 artikla

Viivästyskorot

Jäsenvaltioiden on sovellettava 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti korkoa, joka on yhtä suuri kuin korko tai vastaava maksu, jota jäsenvaltio soveltaa rekisteröityjen omistajien tuloveron viivästyneisiin maksuihin, tai, jos jäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädäntöön ei sisälly

tällaista säännöstä, euromääräisten markkinoiden lyhyttä korkoa, johon on lisätty 50 peruspistettä, tai, jos maat eivät ole osa Euroopan valuuttakurssimekanismia, niiden keskuspankin käyttämää vastaavaa korkoa, johon on lisätty 50 peruspistettä.

15 artikla

Vakiomuotoinen palautusjärjestelmä

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jos 12 ja 13 artiklaa ei sovelleta osinkoihin, koska tämän direktiivin edellytykset eivät täyty, rekisteröity omistaja tai sen valtuutettu edustaja, joka pyytää tällaisista osingoista kannettavan ylimääräisen lähdeveron palauttamista, toimittaa vähintään liitteessä II olevassa E kohdassa vaaditut tiedot, paitsi jos rekisteröidylle omistajalle maksettavan osingon kokonaismäärä omistajan omistusosuudesta yhtiössä on enintään 1 000 euroa tai jos nämä tiedot on jo toimitettu 9 artiklan mukaisten velvoitteiden mukaisesti.

16 artikla

Siviilioikeudellinen vastuu

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jos sertifioitu rahoituksen välittäjä laiminlyö tahallisesti tai tuottamuksellisesti 9, 10, 11, 12 ja 13 artiklan mukaisia velvoitteitaan, sertifioitu rahoituksen välittäjä voidaan saattaa vastuuseen lähdeverotulojen menetyksestä, joka jäsenvaltiolle on aiheutunut 12 tai 13 artiklan mukaisen pyynnön johdosta, tai osasta siitä.

17 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Näiden seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

18 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämän komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011⁴⁴ tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

⁴⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13–18).

19 artikla

Arviointi

1. Komissio tarkastelee ja arvioi tämän direktiivin toimintaa viiden vuoden välein sen jälkeen, kun kansalliset säännöt, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ovat tulleet voimaan. Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan joulukuuhun 2031 mennessä ja joka viides vuosi kertomus direktiivin arvioinnista ja mahdollisesta tarpeesta muuttaa sen yksittäisiä säännöksiä.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 3 kohdan mukaisesti komissiolle direktiivin arviointia varten tarvittavat tiedot, jotta voidaan parantaa lähdeveron alentamiseen sovellettavia menettelyjä kaksinkertaisen verotuksen vähentämiseksi ja verotukseen liittyvien väärinkäytösten torjumiseksi.
3. Komissio täsmentää täytäntöönpanosäädöksillä tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava arviointia varten, sekä kyseisten tietojen toimittamismuodon ja -edellytykset.
4. Komissio pitää sille 2 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot luottamuksellisina unionin toimielimiin sovellettavien säännösten mukaisesti.
5. Jäsenvaltion komissiolle 2 kohdan mukaisesti toimittamia tietoja sekä kaikkia komission tällaisia tietoja käyttäen laatimia kertomuksia tai asiakirjoja voidaan lähettää muille jäsenvaltioille. Lähetettyjä tietoja koskee salassapitovelvollisuus, ja niihin on sovellettava tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä samankaltaisille tiedoille säädettyä suojaa.

20 artikla

Henkilötietojen suoja

1. Jäsenvaltioiden on rajoitettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679⁴⁵ 15–19 artiklan mukaisia rekisteröidyn oikeuksia vain siinä määrin ja vain niin kauan kuin on ehdottoman välttämätöntä, jotta niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat vähentää veropetosten, veronkierron tai verovilpin riskiä jäsenvaltioissa, erityisesti tarkistamalla, että rekisteröityyn omistajaan sovelletaan oikeaa lähdeverokantaa, tai varmistamalla, että rekisteröity omistaja saa kohtuullisessa ajassa veron alennuksen, jos hänellä on siihen oikeus.
2. Kun sertifioidut rahoituksen välittäjät ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät henkilötietoja, niitä on pidettävä asetuksen (EU) 2016/679 4 artiklan 7 alakohdassa tarkoitettuina rekisterinpitäjinä niiden tämän direktiivin mukaisten toimien yhteydessä.
3. Tämän direktiivin mukaisesti käsiteltyjä tietoja, henkilötiedot mukaan lukien, on säilytettävä vain niin kauan kuin on tarpeen tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi kunkin rekisterinpitäjän määräaika koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti, mutta joka tapauksessa enintään kymmenen vuotta.

⁴⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

21 artikla

Ilmoittaminen

Jäsenvaltion, joka perustaa kansallisen rekisterin ja pitää sitä yllä 5 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille siitä sekä tällaista rekisteriä koskevien sääntöjen mahdollisista myöhemmistä muutoksista. Komissio julkaisee nämä tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja saattaa ne tarvittaessa ajan tasalle.

22 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2027.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

23 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

24 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Kaksinkertaisen verotuksen välttämistä ja lähdeverotukseen liittyvien väärinkäytösten estämistä koskeva uusi EU:n järjestelmä, ns. FASTER-järjestelmä (ylimääräisten lähdeverojen nopeampi ja turvallisempi alentaminen)

1.2. Toimintalohko(t)

Veropolitiikka.

1.3. Ehdotus/aloite liittyy

Uuteen toimeen

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet)

- 1) Rajat ylittävien investointien helpottaminen EU:ssa antamalla veronmaksajille asianmukainen ja tehokas pääsy kaksinkertaista verotusta koskevien sopimusten ja EU:n direktiivien mukaisiin veroetuuksiin
- 2) Verotukseen liittyvien väärinkäytösten estäminen lähdeveromenettelyissä
- 3) Taloudelliset hyödyt

1.4.2. Erityistavoite (Erityistavoitteet)

- 1) Lyhennetään ylimääräisen lähdeveron alentamiseen tai palauttamiseen kuluva aikaa
- 2) Varmistetaan, että rahoituksen välittäjät noudattavat asiakkaan due diligence -vaatimuksia ja raportoivat niistä veroviranomaisille.
- 3) Lähdeveroon liittyvien väärinkäytösten estäminen (Cum/Ex ja Cum/Cum)
- 4) Jäsenvaltioiden veroviranomaisille annetaan välineet, joilla ne voivat käsitellä veron palauttamista/alentamista tulon lähteellä koskevia menettelyjä turvallisesti ja oikea-aikaisesti
- 5) Ehdotuksen vaikutus talouteen

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Ehdotuksessa määritellyillä määräajoilla varmistettaisiin, että lähdeveropalautukset palautettaisiin nopeammin tai että maksun ajankohtana sovellettaisiin alhaisempaa lähdeverokantaa. Raportointivelvollisuudella varmistettaisiin, että tiedot raportoidaan veroviranomaisille avoimuuden mahdollistamiseksi ja että tällaisia tietoja käytetään tehokkaasti veropetosten, verovilpin ja veronkierron torjuntaan lähdeveron palautus-/alennusjärjestelmissä samalla kun varmistetaan järjestelmän tehokkuus. Toissijaisena tavoitteena on vaikuttaa myönteisesti BKT:n, palkkojen ja työllisyyden kaltaisiin taloudellisiin indikaattoreihin.

1.4.4. Tulosindikaattorit

Erityistavoite	Indikaattorit	Mittausvälineet
Lyhennetään ylimääräisen lähdeveron alentamiseen/palauttamiseen	Onko lähdeveropalautusten maksamiseen kuluva aika ehdotuksessa ennalta	Vuosittaiset tiedot, jotka on toimitettava komissiolle tulon lähteenä

kuluvaa aikaa	määriteltyjen maksuaikojen mukainen ja, soveltuvin osin, maksetaanko sijoittajille viivästyskorkoa myöhästyneiden palautusten vuoksi	olevien jäsenvaltioiden perusteella jaoteltuna
Sen varmistaminen, että sertifioidut rahoituksen välittäjät noudattavat asiakkaan due diligence -velvollisuuksia ja raportointivelvoitteita	Jäsenvaltion suorittama seuranta, jolla varmistetaan, että EU:n rahoituksen välittäjät (jotka jaotellaan sen jäsenvaltion perusteella, jossa ne on rekisteröity kansalliseen rekisteriin) ja EU:n ulkopuoliset rahoituksen välittäjät (jotka jaotellaan sen jäsenvaltion perusteella, jossa ne on rekisteröity) noudattavat vaatimuksia	Vuosikertomus, jonka jäsenvaltio toimittaa sen kansallisen rekisterin yhteydessä, johon rahoituksen välittäjä on rekisteröity.
Verovilpin estäminen	Lähdejäsenvaltion tekemä vuotuinen arviointi välittäjien/lähdeveroasiamiesten ilmoittamien tietojen hyödyllisyydestä verotukseen liittyvien väärinkäytösten havaitsemisessa ja ehkäisemisessä. Arviointiin sisältyy raportoitujen tietojen käyttö ja hyödyt (väärinkäytöstapausten lukumäärä ja niihin liittyvät määrät) lähdeveroihin liittyvien väärinkäytösten havaitsemisessa ja torjumisessa (Cum/Ex ja Cum/Cum).	Lähdejäsenvaltion komissiolle toimittama vuotuinen arviointi.
Annetaan jäsenvaltioiden veroviranomaisille välineet, joilla ne voivat turvallisella tavalla käsitellä palautus-/alentamismenettelyjä niiden lähteellä	Rahoituksen välittäjien / lähdeveroasiamiesten lähdejäsenvaltion veroviranomaisille ilmoittamien tietojen oikeellisuus ja täydellisyys Lähdejäsenvaltion tekemä vuotuinen arviointi vastuun kohdentamista koskevien sääntöjen täytäntöönpanokelpoisuudesta kansallisella tasolla	Lähdejäsenvaltion komissiolle toimittama vuotuinen arviointi.
Ehdotuksen vaikutus EU:n talouteen	Arvio ehdotuksen taloudellisista vaikutuksista BKT:hen, investointeihin, palkkoihin ja työllisyyteen.	Komission tekemä vuotuinen arviointi

	Arviointiin sisältyy tietolähteet ja menetelmät, joita on käytetty ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin liitteessä 4 olevissa yhteisen tutkimuskeskuksen tutkimuksissa, mukaan lukien rajat ylittävää turvallisuutta koskeva CPIS:n tutkimus.	
--	--	--

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Vaatimukset, jotka on täytettävä lyhyellä tai pitkällä aikavälillä, mukaan lukien yksityiskohtainen aikataulu aloitteen täytäntöönpanolle

Komission on toteutettava seuraavat toimenpiteet aloitteen täytäntöönpanemiseksi: 1) teknisen tuen antaminen eTRC-todistusten myöntämistä koskevan järjestelmän panemiseksi täytäntöön; ja 2) puitteiden luominen järjestelmälle, jossa rahoituksen välittäjät raportoivat ja pyytävät jäsenvaltioilta lomakkeita.

eTRC-todistukset suojataan sähköisellä leimalla, joka on sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla 23 päivänä heinäkuuta 2014 annetun asetuksen (EU) N:o 910/2014 (eIDAS-asetus) mukainen. Myöhemmässä vaiheessa jäsenvaltiot harkitsevat todennettavissa oleviin valtuustietoihin perustuvan todentamisprosessin ottamista käyttöön, jos EU:n tekniset vaatimukset täyttyvät. eTRC-todistusten ja todentamisprosessin odotetaan olevan käytössä 18 kuukauden kuluessa direktiivin antamisesta.

Komission edellytetään antavan käyttöön luotettavien liikkeeseenlaskijoiden julkisten avainten rekisterin (olettaen, että julkisia avaimia on muutettava määräajoin) eTRC-todistusten täytäntöönpanoa varten jäsenvaltioissa.

Lisäksi komissio tukee teknistä komiteaa verotuksellista kotipaikkaa koskevan digitaalisen todistuksen teknisen perustan mahdollisissa muutoksissa tai uudessa teknisessä kehityksessä.

Ehdotuksen soveltamisalaan kuuluvien rahoituksen välittäjien on raportoitava jäsenvaltioille julkisen kaupankäynnin kohteena olevista osakkeista maksetuista osingoista ja/tai julkisen kaupankäynnin kohteena olevista joukkovelkakirjoista maksetuista koroista. Tiedot, jotka on raportoitava, vahvistetaan ehdotuksessa. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat raportoitavien tietojen sisältöä. Lisäksi komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä tietojen raportoinnissa käytettävät vakimuotoiset sähköiset lomakkeet, jotka ovat xml-muotoisia tai vastaavassa muodossa, mukaan lukien kielijärjestelyt. Komissio täsmentää myös raportointijärjestelmien viestintäkanavia/-protokollia koskevat vaatimukset, joissa edellytetään rahoituksen välittäjiä vaihtamaan tietoja jäsenvaltioiden veroviranomaisten kanssa ehdotuksen soveltamisalalla.

1.5.2. Unionin osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). Unionin osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka unionin osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla

Ylimääräisen lähdeveron alennus-/palautusprosessin virtaviivaistamiseksi ja lähdeveropalautusten nopeuttamiseksi on suositeltavaa välttää erilaisia vaatimuksia, joita eri jäsenvaltiot soveltavat yksipuolisesti eri menettelyjä noudattaen.

Koko EU:n yhteisen vakioraportointijärjestelmän ansiosta kaikilla jäsenvaltioilla on täysi avoimuus osingon- ja koronmaksuketjussa. Näin ei tällä hetkellä ole. Saadut tiedot auttavat tunnistamaan ja estämään lähdeveron alennukseen/palautukseen liittyvät väärinkäytökset (Cum/Ex ja Cum/Cum).

EU:n tason ratkaisun, jossa lähdeveron alennusmenettelyjen keskeiset piirteet digitalisoidaan ja yhdenmukaistetaan suhteellisuusperiaatetta noudattaen, odotetaan keventävän hallinnollista rasitetta ja säästävän siten veroviranomaisten, sijoittajien ja rahoituksen välittäjien aikaa ja kustannuksia.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Aloite on uusi EU:n tason mekanismi. Tähän mennessä vain muutamat jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön nopeita palautusjärjestelmiä, ja niillä on ollut ongelmia niiden täytäntöönpanossa.

Tällä hetkellä rahoituksen välittäjät raportoivat tietoja vain harvoin. Tietoja raportoivat yleensä vain rahoitusketjun arvopapereiden liikkeeseenlaskijat / lähdeveroasiamiehet. Aloitteella taattaisiin osinko- ja korkomaksujen täysi avoimuus rahoitusketjussa lähdeveroalennuksiin/-palautuksiin liittyvien väärinkäytösten havaitsemiseksi ja estämiseksi.

1.5.4. Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehyksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin

Tässä direktiivissä otetaan huomioon yksi elvytysstrategiaa tukevassa oikeudenmukaista ja yksinkertaista verotusta koskevassa toimintasuunnitelmassa ja pääomamarkkinaunionia ihmisille ja yrityksille koskevassa toimintasuunnitelmassa 2.0 esitetyistä toimista.

Oikeudenmukaisen verotuksen varmistaminen edellyttää verotukseen liittyvien väärinkäytösten ehkäisemistä. Ehdotuksessa käytetään vastaavia menettelyjä, järjestelyjä ja tietoteknisiä välineitä, jotka on joko otettu käyttöön tai jotka ovat kehitteillä hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin puitteissa.

1.5.5. Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleenkohdentamiseen

Komissio avustaa jäsenvaltioita eTRC-todistusten täytäntöönpanossa, mukaan lukien jatkuva tekninen tuki. Lisäksi komission on annettava jäsenvaltioille tukea jatkuvasti rahoituksen välittäjiä koskevien raportointijärjestelyjen puitteiden täytäntöönpanemiseksi ja seuraamiseksi. Asianomaiset kustannukset rahoitetaan EU:n talousarviosta.

Muutoin kaavailtujen toimenpiteiden täytäntöönpano on jäsenvaltioiden vastuulla.

1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset

☐ **kesto on rajattu**

☐ toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.

☐ maksusitoumusmäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset koskevat vuosia YYYY–YYYY ja maksumäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset vuosia YYYY–YYYY.

– **X kesto ei ole rajattu**

Käynnistysvaihe alkaa vuonna VVVV ja päättyy vuonna VVVV, minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

– **X Suora hallinnointi, jonka komissio toteuttaa** käyttämällä

X yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään

☐ toimeenpanovirastoja

– ☐ **Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa

– ☐ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille

☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)

☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle

☐ varainhoitoasetuksen 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille elimille

☐ julkisoikeudellisille yhteisöille

☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, joille annetaan riittävät rahoitustakuut;

☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja joille annetaan riittävät rahoitustakuut;

- ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Komissio varmistaa, että tarvittavat järjestelyt on otettu käyttöön aloitteen toiminnan seuraamiseksi ja arvioimiseksi, ja arvioi sitä suhteessa sen pääasiallisiin poliittisiin tavoitteisiin.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain tiedot, jotka esitetään edellä olevassa tulosindikaattoreita koskevassa taulukossa ja joita käytetään direktiivin noudattamisen valvonnassa. Kun seurantatietoja on saatavilla, komissio arvioi tarvittaessa, onko joitakin niiden ominaisuuksia syytä tarkistaa eTRC-todistukselle annettavan teknisen tuen ja raportointijärjestelmää koskevan täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti.

Viiden vuoden kuluttua direktiivin täytäntöönpanosta tehdään arviointi, jonka perusteella komissio voi tarkastella uudelleen politiikan tuloksia suhteessa sen tavoitteisiin sekä kokonaisvaikutuksia, jotka liittyvät lähdeverojen palautus-/alennusjärjestelmien nauttamiseen EIT:ssä ja lähdeveroon liittyvien väärinkäytösten estämiseen.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle

Aloitteen täytäntöönpano on riippuvainen jäsenvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista (veroviranomaisista). Ne vastaavat omien kansallisten järjestelmiensä rahoituksesta, mukaan lukien eTRC-todistuksen täytäntöönpano, ja kansallisten järjestelmien perustamisesta, jotta ne voivat vastaanottaa ilmoituksia ja pyyntöjä rahoituksen välittäjiltä.

Komissio rahoittaa eTRC-todistukselle annettavan teknisen avun sekä raportointijärjestelmiä ja pyyntölomakkeita koskevien puitteiden perustamisen EU:n tasolla.

2.2.2. Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä

Sen varmistamiseksi, että lähdeverot palautetaan tai alennetaan määräajan kuluessa, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain tilastotiedot siitä, kuinka paljon ylimääräistä lähdeveroa on palautettu/alennettu määräajan kuluessa ja kuinka paljon määräajan jälkeen. Jälkimmäistä varten olisi esitettävä perusteet. Lisäksi jäsenvaltioiden edellytetään maksavan verovelvolliselle viivästyskorkoa, silloin kun palautus on maksettu perusteetta vasta määräajan jälkeen.

Mitä tulee siihen, miten kansalliseen rekisteriin rekisteröidyt sertifioidut rahoituksen välittäjät noudattavat vaatimuksia, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain kertomus tarkastuksista ja toimista, joita ne ovat toteuttaneet varmistaakseen, että niiden rahoituksen välittäjät noudattavat direktiivin mukaisia velvoitteitaan, mukaan lukien raportointivelvoitteet. Lisäksi rahoituksen välittäjien katsotaan olevan vastuussa tämän direktiivin mukaisten velvoitteidensa rikkomisesta, jos niiden toiminta on johtanut verotulojen menetykseen.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain kertomus direktiivin nojalla raportoitujen tietojen käytöstä ylimääräisen lähdeveron alennuksiin/palautuksiin liittyvien väärinkäytösten havaitsemiseen ja torjumiseen.

Valvontastrategian keskeiset osat ovat seuraavat:

Hankintasopimukset

Varainhoitoasetuksessa määritelty hankintojen valvontamenettely: hankintasopimuksia laadittaessa sovelletaan aina komission yksiköiden vakiintuneita maksunvarmennusmenettelyjä ottaen huomiota sopimusvelvoitteet sekä moitteettoman varainhoidon ja yleisen hallinnon. Kaikissa komission ja edunsaajien välillä tehdyissä sopimuksissa määrätään petostentorjunnasta (valvonta, kertomukset jne.). Jokaisen yksittäisen sopimuksen perustana ovat laaditut yksityiskohtaiset ohjesäännöt. Hyväksymisprosessissa noudatetaan tiukasti TAXUDin TEMPO-menetelmää, jossa suoritteita tarkastellaan uudelleen ja muutetaan tarvittaessa ja lopuksi ne hyväksytään (tai hylätään) erikseen. Kauppalaskua ei voida maksaa ilman hyväksymisilmoitusta.

Hankintojen tekninen tarkastus

TAXUD valvoo suoritteita ja toimeksisaajien toteuttamia toimia ja palveluja. Se tekee toimeksisaajilleen myös säännöllisiä turvallisuus- ja laaduntarkastuksia. Laaduntarkastuksilla todennetaan, vastaavatko toimeksisaajien menettelyt tosiasiasa niiden laatusuunnitelmissa määriteltyjä sääntöjä ja menettelyjä. Turvallisuustarkastuksissa keskitytään yksittäisiin prosesseihin, menettelyihin ja järjestelyihin.

Edellä mainittujen tarkastusten lisäksi TAXUD tekee perinteiset rahoitustarkastukset:

Sitoumusten ennakkovarmennus

Kaikki TAXUDin sitoumukset varmentaa talous ja HR Business Correspondent -yksikön päällikkö. Näin ollen sidotuista määrästä 100 % kuuluu ennakkovarmennuksen piiriin. Tällä menettelyllä voidaan varmistaa liiketoimien laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden korkea taso.

Maksujen ennakkovarmennus

Kaikki maksut varmennetaan etukäteen. Lisäksi kaikista menoluokista valitaan viikoittain satunnaisesti ainakin yksi maksu, jolle talous ja HR Business Correspondent -yksikön päällikkö tekee ylimääräisen ennakkovarmennuksen. Kattavuudelle ei ole asetettu tavoitetta, koska kyseisen varmennuksen tarkoituksena on tarkastaa maksut satunnaisesti sen varmentamiseksi, että kaikki maksut on laadittu vaatimusten mukaisesti. Muut maksut käsitellään päivittäin voimassa olevia sääntöjä noudattaen.

Edelleenvaltuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjien vakuutukset

Kaikki edelleenvaltuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät allekirjoittavat vakuutukset kyseisen vuoden toimintakertomuksen tueksi. Kyseiset vakuutukset kattavat ohjelman mukaiset toimet. Edelleenvaltuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät vakuuttavat, että talousarvion täytäntöönpanoon liittyvät toimet on hoidettu moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti, että käytössä olevilla hallinnointi- ja valvontajärjestelmillä on saatu tyydyttävä varmuus rahaliikenteen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta ja että näihin toimiin liittyvät riskit on tunnistettu ja raportoitu ja että niiden lieventämiseksi on ryhdytty toimeen.

2.2.3. Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisaikajankohdan odotetuista virheriskitasoista

Valvonnan avulla TAXUD voi saada riittävän varmuuden menojen laadusta ja sääntöjenmukaisuudesta, mikä vähentää sääntöjen noudattamatta jättämisen riskiä. Edellä mainitun valvontastrategian toimien ansiosta mahdollisten riskin taso jää alle tavoitetason (2 prosenttia), ja kaikki edunsaajat saavat niistä täyden hyödyn. Riskejä vielä enemmän vähentävät lisätoimet aiheuttaisivat suhteettoman suuria kustannuksia, minkä vuoksi niitä ei suunnitella. Edellä mainitun valvontastrategian täytäntöönpanoon liittyvät kokonaiskustannukset (Fiscalis-ohjelman mukaisten menojen osalta) ovat vain 1,6 prosenttia kaikista maksuista. Sen odotetaan pysyvän samalla tasolla. Valvontastrategialla rajoitetaan sääntöjen noudattamatta jättämisen riski lähes nollaan, joten se on asianomaisten riskien kannalta oikeasuhteinen.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/964 säädettyjen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, mukaan lukien paikan päällä tehtävät todentamiset ja tarkastukset, selvittääkseen, onko avustussopimukseen tai -päätökseen taikka tämän asetuksen nojalla rahoitettuun sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

3. EHDOTUKSEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1 Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero: 03 04 0100	JM/EI-JM ⁴⁶	EFTA-mailta ⁴⁷	ehdokasmailta ⁴⁸	kolmansilta mailta	varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
1 – Sisämarkkinat, innovointi ja digitaalisuus	Verotusjärjestelmien asianmukaisen toiminnan parantaminen	JM	EI	EI	EI	EI

Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero	JM/EI-JM	EFTA-mailta	ehdokasmailta	kolmansilta mailta	varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
	[XX.YY.YY.YY]		KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI

⁴⁶ JM = jaksotettavat määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

⁴⁷ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

⁴⁸ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2 Arvioidut vaikutukset määrärahoihin

3.2.1 Yhteenveto arvioituista vaikutuksista toimintamäärärahoihin

☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.

☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehysten otsake	Numero 1	Sisämarkkinat, innovointi ja digitaalitalous
---	--------------------	--

Pääosasto: TAXUD			2023	2024	2025	2026	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
• Toimintamäärärahat										
Budjettikohta ⁴⁹ 03.04.01	Sitoumukset	(1a)	0,150	0,400	0,200	0,330	0,180			1,26
	Maksut	(2 a)		0,150	0,400	0,200	0,330	0,180		1,26
Budjettikohta	Sitoumukset	(1b)								
	Maksut	(2b)								
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ⁵⁰										
Budjettikohta		(3)								
Verotuksen ja tulliliiton pääosastonmäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1a+1b +3	0,150	0,400	0,200	0,330	0,180			1,26
	Maksut	=2a+ 2		0,150	0,400	0,200	0,330	0,180		1,26

⁴⁹ Virallisen budjettinimikkeistön mukaisesti.

⁵⁰ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

		b+ 3								
--	--	------	--	--	--	--	--	--	--	--

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	7	”Hallintomenot”
---	----------	-----------------

Tämän osan täyttämisessä on käytettävä [rahoitus selvityksen liitteessä](#) (sisäisten sääntöjen liite V) olevaa hallintomäärärahoja koskevaa selvitystä, joka on laadittava ennen rahoitus selvityksen laatimista. Liite ladataan DECIDE-tietokantaan komission sisäistä lausuntokierrosta varten.

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	2023	2024	2025	2026	2027	YHTEENSÄ MONIVUOTINEN RAHOITUSKEHYS 2021–2027
Pääosasto: TAXUD						
• Henkilöresurssit	0,118	0,157	0,157	0,063	0,016	0,511
• Muut hallintomenot	0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0,013
VEROTUKSEN JA TULLILIITON PÄÄOSASTO YHTEENSÄ	0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	0,524

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	0,524
---	---	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	2023	2024	2025	2026	2027	YHTEENSÄ MONIVUOTINEN RAHOITUSKEHYS
--	------	------	------	------	------	--

							2021–2027
Monivuotisen rahoituskehysten OTSAKKEISIIN 1–7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	0,272	0,561	0,359	0,395	0,197	1,784
	Maksut	0,122	0,311	0,559	0,265	0,347	1,604

Monivuotisen rahoituskehysten OTSAKKEISIIN 1–7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ									

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.

☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset ↓			2023		2024		2025		2026		2027		2028		YHTEENSÄ	
	TUOTOKSET															
	Tyyppi 51	Keskimää r. kustannuk set	Lkm	Kustann us	Lkm	Kustann us	Lkm	Kustann us	Lkm	Kustann us	Lkm	Kustann us	Lkm	Kustannu s	Lukumää rä yhteensä	Kustannuk set yhteensä
ERITYISTAVOITE 1... ⁵²																

⁵¹ Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

⁵² Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoitteet”.

Eritelmät				0,150		0,100										0,250
Kehitys						0,300		0,200		0,150						0,650
Ylläpito										0,100		0,100		0,100		0,300
Tuki								0,020		0,020		0,020		0,020		0,080
Koulutus								0,020								0,020
Tietotekniikkapalvelujen hallinta (infrastruktuuri, isännöinti, lisenssit)						0,020		0,060		0,060		0,060		0,060		0,260
Välisumma, erityistavoite 1				0,150		0,420		0,300		0,330		0,180		0,180		1,560
ERITYISTAVOITE 2																
– Tuotos																
Välisumma, erityistavoite 2																
KAIKKI YHTEENSÄ				0,150		0,420		0,300		0,330		0,180		0,180		1,560

3.2.3 Yhteenvedo arvioituista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.

☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ
--	------------	------------	------------	------------	------------	----------

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7						
Henkilöresurssit	0,118	0,157	0,157	0,063	0,016	0 511
Muut hallintomenot	0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0 013
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7, välisumma						
YHTEENSÄ	0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	0,524

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 sisältyvät ⁵³						
Henkilöresurssit						
Muut hallintomenot						
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 sisältyvät, välisumma						

YHTEENSÄ	0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	0,524
-----------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määrärahararve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimeen hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

⁵³ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.1 Henkilöresurssien arvioitu tarve

☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.

☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

	2023	2024	2025	2026	2027	Yhteensä
• Henkilöstötaulukkuun sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)						
20 01 02 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	0,75	1	1	0,4	0,1	3,25
20 01 02 03 (EU:n ulkopuoliset edustustot)						
01 01 01 01 (epäsuora tutkimustoiminta)						
01 01 01 11 (suora tutkimustoiminta)						
Muu budjettikohta (mikä?)						
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)⁵⁴						
20 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)						
20 02 03 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)						
XX 01 xx yy zz 55	– päätoimipaikassa					
	– EU:n ulkopuolisissa edustustoissa					
01 01 01 02 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö - epäsuora tutkimustoiminta)						
01 01 01 12 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö - suora tutkimustoiminta)						
Muu budjettikohta (mikä?)						
YHTEENSÄ	0,75	1	1	0,4	0,1	3,25

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenetellessä talousarvion puitteissa.

⁵⁴ Sopimussuhteiset toimihenkilöt, paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

⁵⁵ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Kokousten valmistelu ja yhteydenpito jäsenvaltioihin; lomakkeita, tietoteknisiä sovelluksia ja keskusrekisteriä koskeva työ; ulkopuolisten toimeksisaajien käyttäminen tietojärjestelmää varten.
Ulkopuolinen henkilöstö	EI SOVELLETA

3.2.4 Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen kanssa

Ehdotus/aloite

- ☒ voidaan rahoittaa kokonaan kohdentamalla menoja uudelleen monivuotisen rahoituskehityksen kyseisen otsakkeen sisällä.

Selvitys rahoitussuunnitelmaan tarvittavista muutoksista, mainittava myös kyseeseen tulevat budjettikohdat ja määrät. Merkittävät rahoitussuunnitelman muutokset on esitettävä Excel-taulukkona.

- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehityksen kyseiseen otsakkeeseen sisältyvän kohdentamattoman liikkumavaran ja/tai monivuotista rahoituskehystä koskevassa asetuksessa määriteltujen erityisvälineiden käyttöä.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehityksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät sekä ehdotetut välineet.

- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamista.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehityksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

3.2.5 Kolmansien osapuolten rahoitusosuudet

Ehdotus/aloite

- ☒ rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja
- ☐ rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

Määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi N ⁵⁶	Vuosi N+ 1	Vuosi N+ +2	Vuosi N+ +3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

⁵⁶

Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi. ”N” korvataan oletetulla ensimmäisellä toteutusvuodella (esimerkiksi: 2021). Seuraavat vuodet täydennetään vastaavasti.

3.3 Arvioitu vaikutus tuloihin

☒ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.

☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:

☐ vaikutukset omiin varoihin

☐ vaikutukset muihin tuloihin

tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin ☐

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoitovuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁵⁷						
		Vuosi N	Vuosi N+ 1	Vuosi N+ +2	Vuosi N+ +3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
Momentti								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen tapauksessa:

Muita huomautuksia (esim. tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmä/-kaava tai muita lisätietoja).

⁵⁷

Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.